

ماجراهای آنسلم لانتورلو

L'ASPIRISOUFFLE

مَكِشْ وَزِشْ

ڇان پير پُتى

ترجمه: کتابیون شادمهر

بنیاد دانستن بدون مرز با پایه گذاری و مدیریت پروفسور ژان پیر پتی، فیزیکدان نجوم، برای تحقق هدف ترویج دانش علمی و فناوری در بیشترین کشورها و زبان‌های ممکن فعالیت می‌کند. به این منظور پروفسور کلیه تولیدات سی ساله خود را در زمینه عامی سازی علم، بخصوص آلبوم‌های مصور خود را در دسترس عموم قرار داده است. همه اجازه دارند این فایل‌ها را چه به صورت دیجیتال یا چاپی تکثیر کرده و در کتابخانه‌ها یا فضاهای آموزشی، دانشگاهی و یا هر بنیاد دیگری که اهداف مشابه بنیاد فوق را دارد عرضه کنند. به شرط آنکه هیچ سود مادی یا اهداف سیاسی، فرقه‌ای بدنیال نداشته باشد.

همچنین این فایل‌ها با فرمت PDF می‌توانند روی شبکه‌های کامپیوترا کتابخانه‌های مدارس یا دانشگاهها قرار گیرند.

ژان پیر پتی در صدد خلق اثار دیگری است که قابل استفاده برای شمار بیشتری از مخاطبین باشد. برخی از آنها توسط بی‌سوادان نیز قابل خواندن است، به این شکل که وقتی در قسمت متن کلیک شود متن خوانده می‌شود. بنابراین آثار می‌توانند بعنوان منابع سواد آموزی مورد استفاده قرار گیرند. برخی دیگر از آلبوم‌ها دو زبانه مستند بصورتی که با یک کلیک ساده، متن از یک زبان انتخابی به زبانی دیگر تبدیل می‌شود که خود منبع جدیدی برای یادگیری زبان‌های خارجی است.

ژان پیر پتی در سال ۱۳۹۷ به دنیا آمد. او کار خود را در تحقیقات فرانسه به ثمر رسانده است. او فیزیکدان پلاسمای بوده، یک مرکز کامپیوترا را هدایت کرده، نرم افزارهایی بوجود آورده، صدها مقاله در نشریات علمی به چاپ رسانده، در زمینه‌های بسیار متنوع از مکانیک سیالات گرفته تا تئوری علوم فضایی از او سی کتاب به چاپ رسیده که به بسیاری از زبان‌ها ترجمه شده‌اند، برای تماس با بنیاد می‌توانید به آدرس سایت مراجعه کنید.

... متوجه هستین، برون اصلیاً ک هوا،
جریان در اطراف بال کاملاً متفاوت
نموده بود و باعث پلند شدن نفواده شد ...

مقدمه :

یک روز صبح، آنسوام لانتو رو در کمال بدفلقی از خواب بیدار شد.

آنسوام اساس فلاد و اندره می کرد . زمین هیچ وقت به این مسکن نبوده .

روزها همچون قطرات باران شبیه هم بودند ...

ماں ، ماں کجاست ؟

اوناهاش اون بالاست .

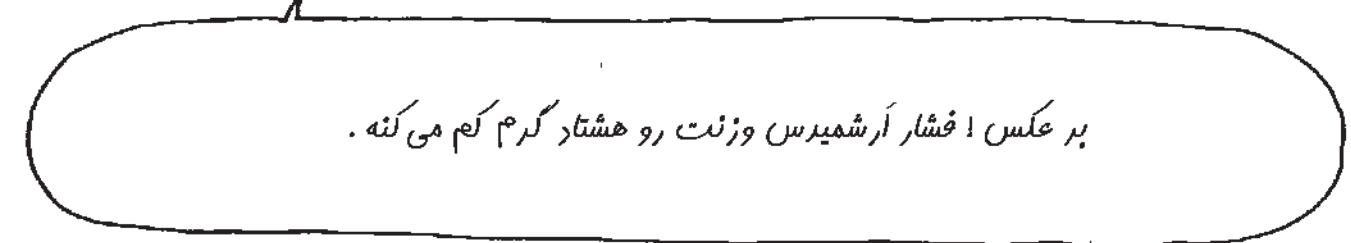
قوش به هاش !

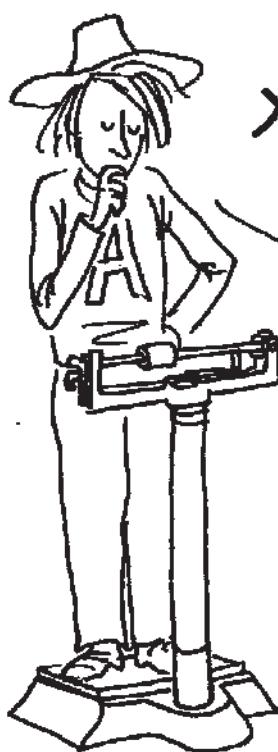
ماں !

من می فوایم

پرواز کنم !

روزی، روزگاری ارشمیدسی بود

منظورت اینه که وقتی فودم رو وزن می‌کنم.
ترازو به دلیل فشار ارشمیدس وزن واقعیم رو نشون نمیده؟

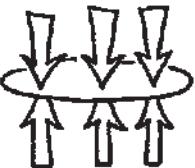
"حقیقاً" ، در واقع تو وزنت ۱۰ کرم پیشتره.

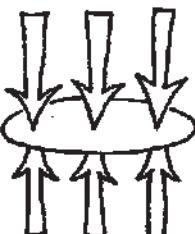
قانون ارشمیدس ... در هر داش هرف می‌زنن ...
هرف می‌زنن ... ولی اون واقعاً" چیه؟

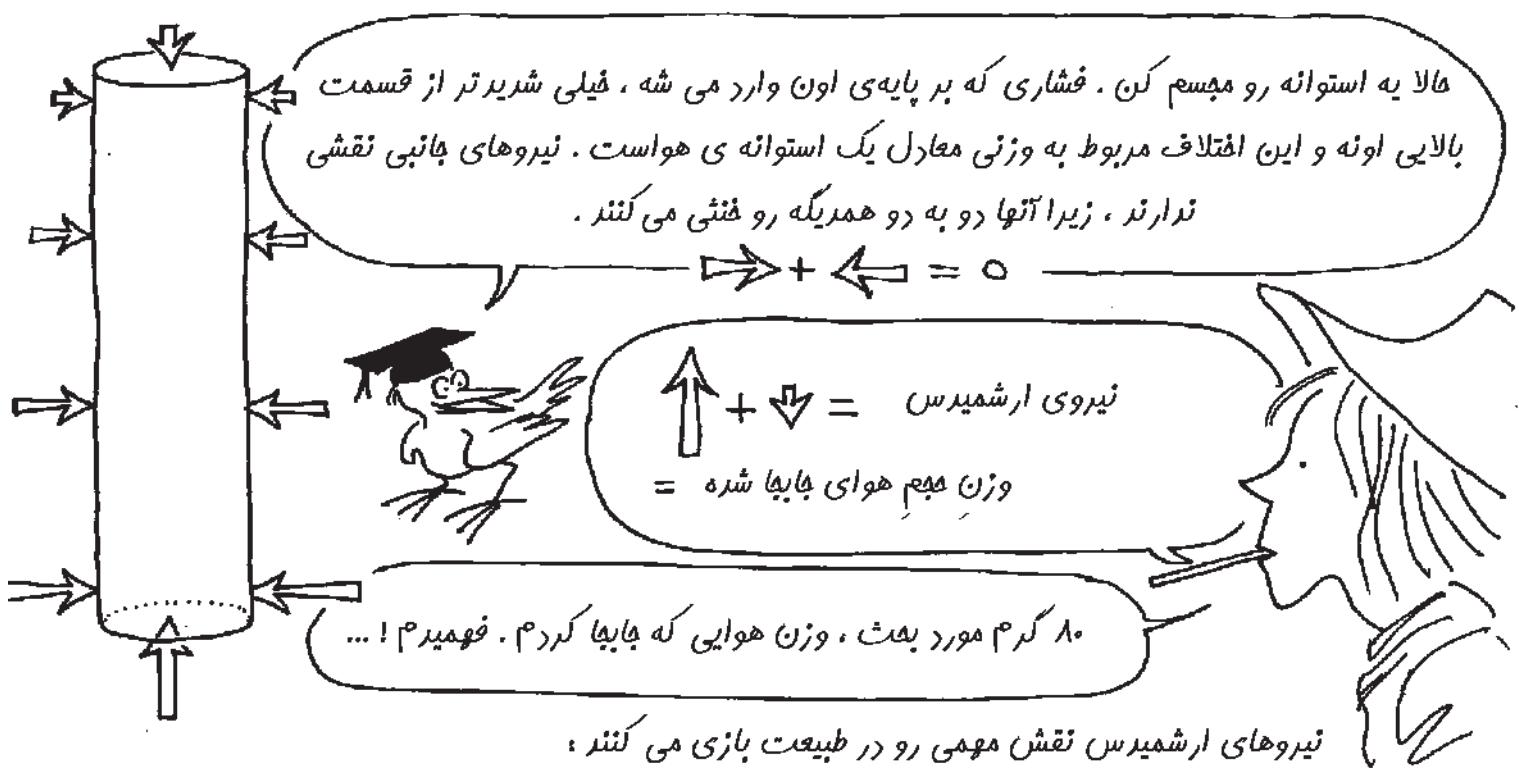

نیروهایی که بر یک صفحه‌ی
غوطه ور در یک سیال
اثر می‌کنند:

یک صفحه‌ی غوطه ور در جو رو محسن کن . ستون هوایی که در بالا قرار گرفته ،
بر روی سطح بالایی ش فشار می‌آورد . هر چه این ستون هوا بالاتر باشد ، این نیرو مهمتره .
اما اگه این صفحه بی‌نهایت نازک باشد ، یک نیروی فشار ، برابر و مخالف ، بر سطح پایینی ش
وارد می‌شود و مجموع این نیروها صفر می‌باشد .

جزیان انتقال هوایی گرم

فیلم مؤثره ، به همین
زودی داره می چوشه !

ولی این چایی که
کاملاً سرد است !!

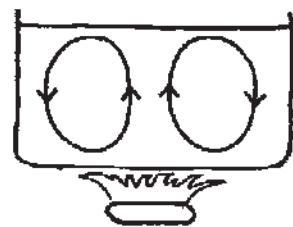
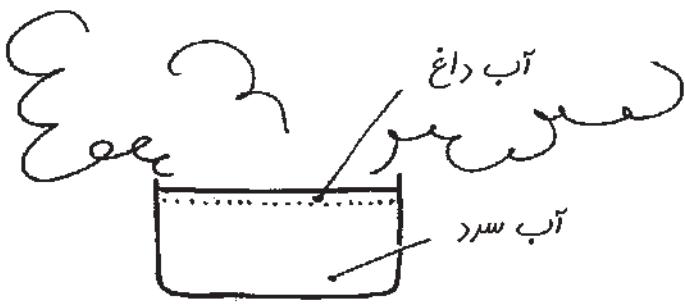

آب تو قابل‌دهم هم نمی‌باشد !!

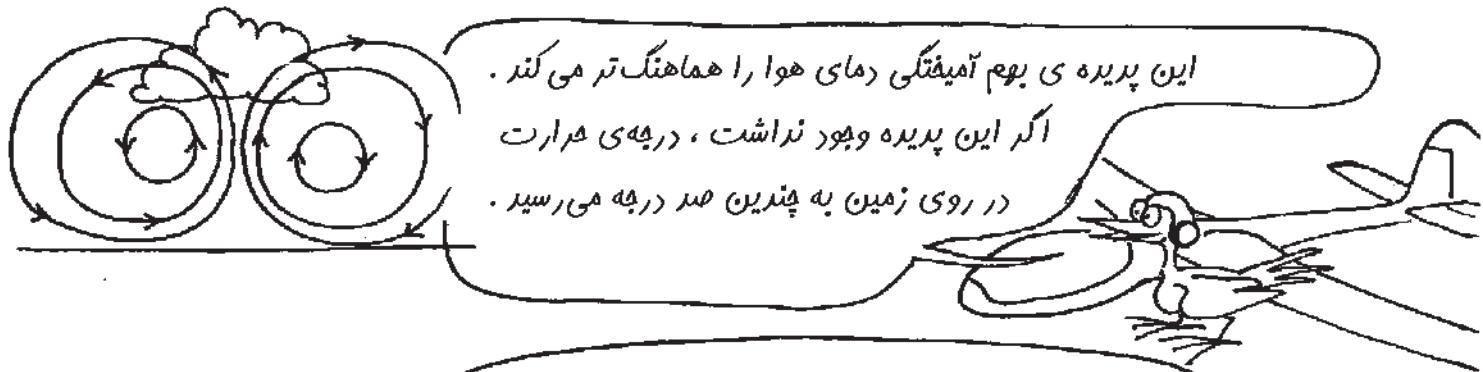
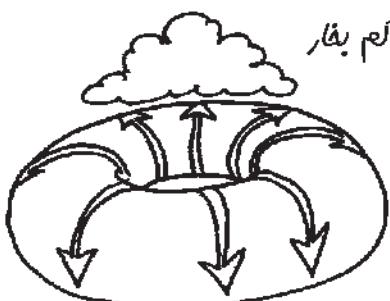
خیالاتی نشدم . این آب یک حقیقتی
پیش می چوشید !

تو فقط لایه‌ی بالایی رو گرم کردی ، و این لایه‌ی آب را غصه نمی‌ساخت شده ، بنابراین غلظتش کمتر شده و به چنین دراومده .
فقط همین .

بر عکس، اگه آب رو از زیر تا آن درجه هرارت دهیم، این آب منبسط شده، بنابراین غلظتش کمتر می‌شود و گرایش فواهد را داشت که به بالا باید. آب در سطح سرد و منقبض فواهد شد و دوباره به سمت پیرامون پایین فواهد آمد. این انتقال گرمای طبیعی است.

در جو نیز همین فرآیند رخ می‌دهد. بعضی نقاط زمین گرمای فورشید را بیشتر چذب می‌کند. هوا، در این نقاط از رطوبت اشباع می‌شود (هر چه آن گرمتر باشد، بیشتر می‌تواند هاوی آب به حالت بخار باشد.) هوا منبسط شده و شروع به بالا رفتن می‌کند. در ارتفاع، عمل سرد شدن موجب تراکم بخار آب به صورت قطرات کوچک می‌شود و یک کومولوس زیبا حاصل می‌گردد.

با آویزان شدن به یکی از این بباب‌های هوایی
گرم، شاید بتونم روزی پرواز کنم.

نمی‌توینیں بربین یه جای
دیگه فکر کنین!

به فدا، داشتین رو ماها، اه می‌رفتین!

اووه، بیفشدید

پرواز کردن؟ کاشکی
زندگی این قدر پیشیده نبود!

اولش، دانشمند‌های ما ثابت کردند که
این از لحاظ ریاضی غیر ممکنه!

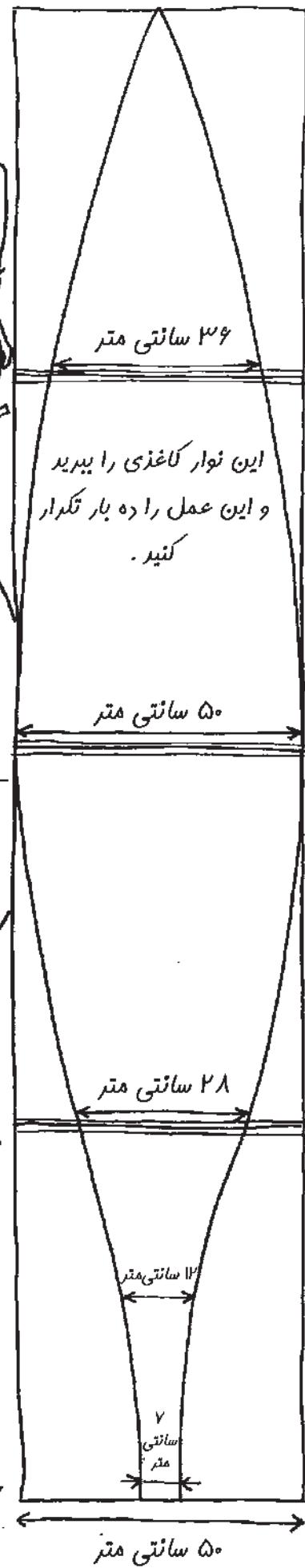
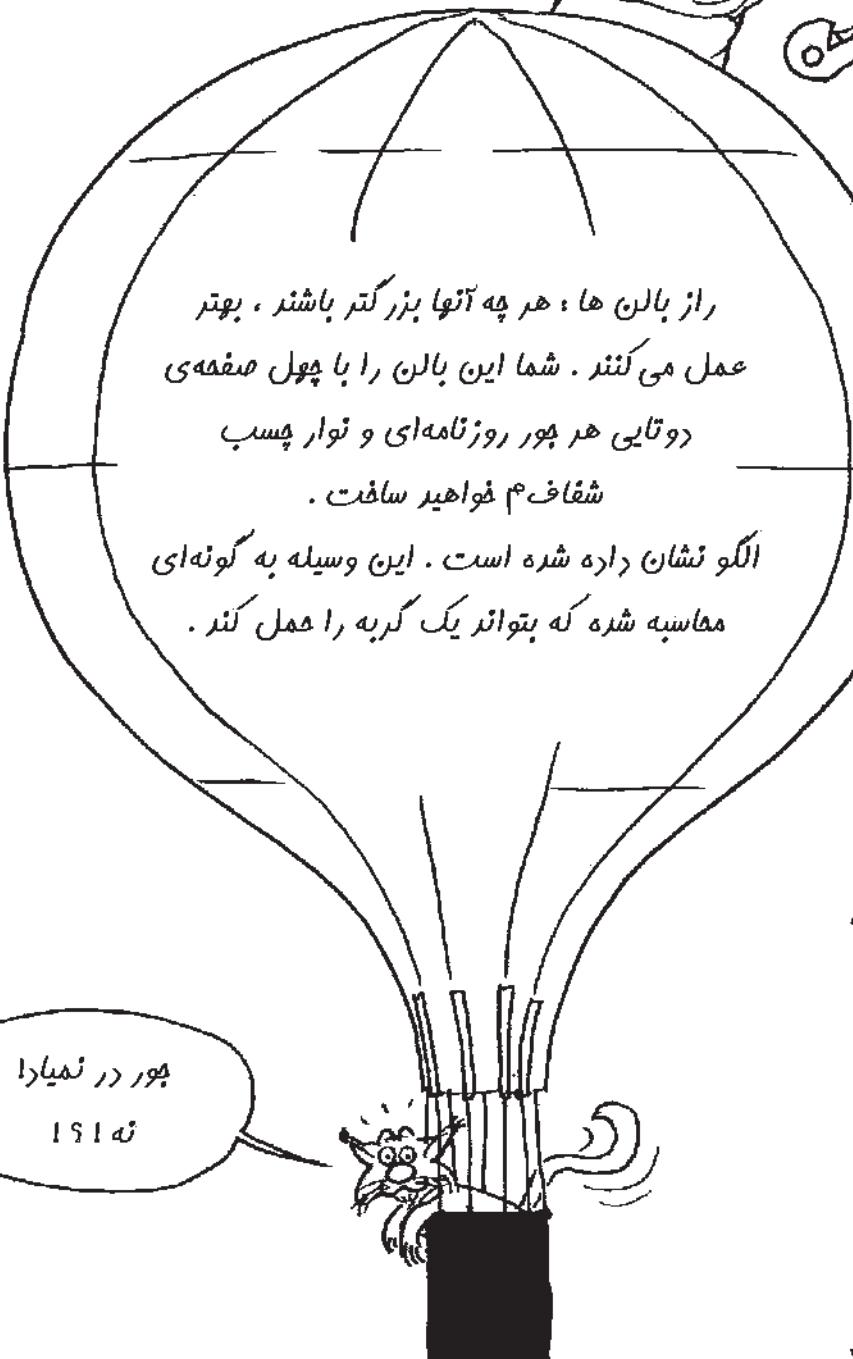
واقعاً، شما تصور می‌کنین که کاری
 مهم‌تر از ... پرواز کردن ... وجود نداره!

چه مزفرفاتی!

پیدا کردم: یک هباب هوای گرم رو دافل
یک بور پاکت می‌گزارم.

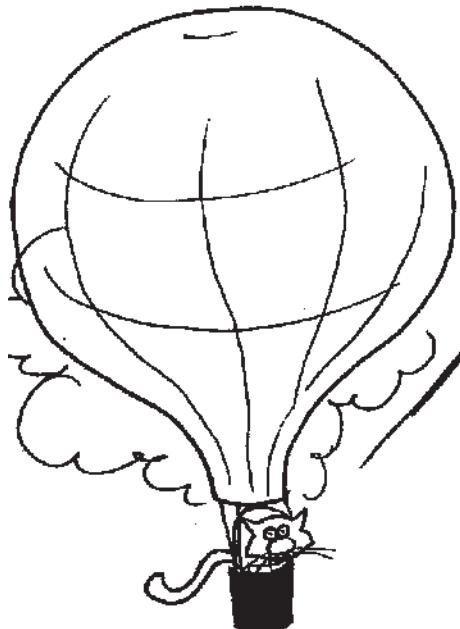
سبک ترها از هوا :

بینید که آنسام چگونه "سبک تر از هوا"ی خود را سوار می‌کند:

با یک گاز پیک نیکی هرات بدھید و
به کمک یک دودکش با پارپه ضفیع از کاغذ
در برابر شعله محافظت کنید.
گربه را در آفرین لحظه سوار کنید.

کاری رو که من دارم می کنم،
تا هالا هیچ گریهای نکرده ام

راز پرواز چیه ؟

فایده ندارد، کار نمی‌کند. یه چیزی هست که من متوجهش نشدم!

س س س ...

آنسلام، برای پرواز کردن، تو اول باید با مکانیک سیالات آشنا بشی. پرواز کردن به این سادگی‌ها نیست!

یک جسم سیال (قیقاً) چیه؟
یک چیزی یه که باری میشه؟

بله، می‌تونی این طور بگی.
ولی بیشتر از اونی که قدرش
رو بگنی پنهانهست.

شن ، مثل آب چاری یه . آیا ارتباطی بین این دو ماده
می تونه وجود داشته باشه ؟

پفرما ۱

صوفی ، آیا قانون ارشمیدس
در مورد شن صدق می کنه ؟

آیا شن یک سیاله ؟

تنها کاری که باید بلندی
آزمایش کردنه !

سیّلات

اینها دو تاشی هستند ، یک سله پول و یک توب پینگ پونگ . آنکه
شن یک سیال باشد ، طبق قانون ارشمیدس ، این دو شن در شن
فرو می روند و فشاری رو متهم فواهدند شد که از سطح به بالا
فواهد بود و برابر حجم شن چابجا شده می باشد .

اوہ لا لا ...

من توب رو زیر شن مدفون کردم و سکه رو
در سطح قرار دادم. از لحظه منطقی سکه بایستی
فرموده رفت و توب بایستی
به سطح می آمد.

هیهی ...

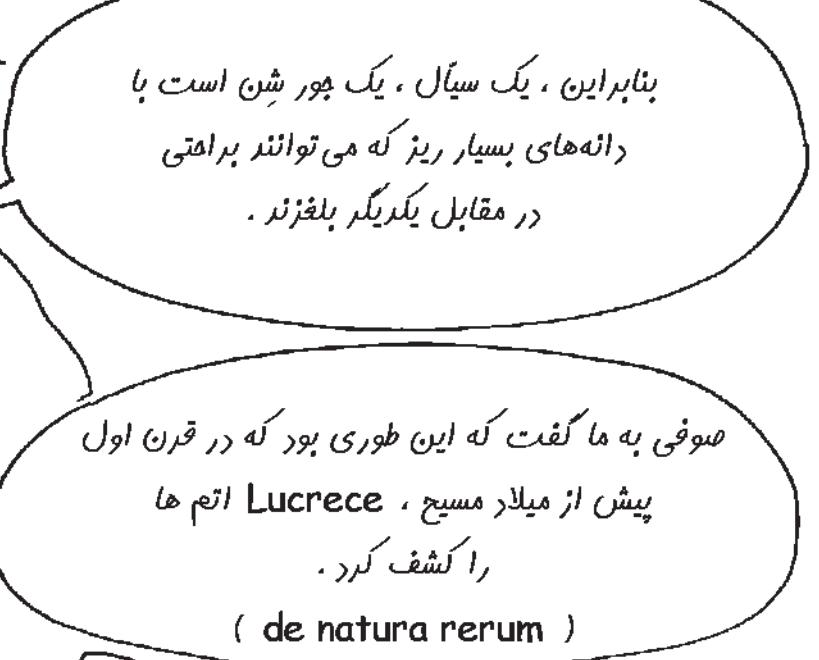
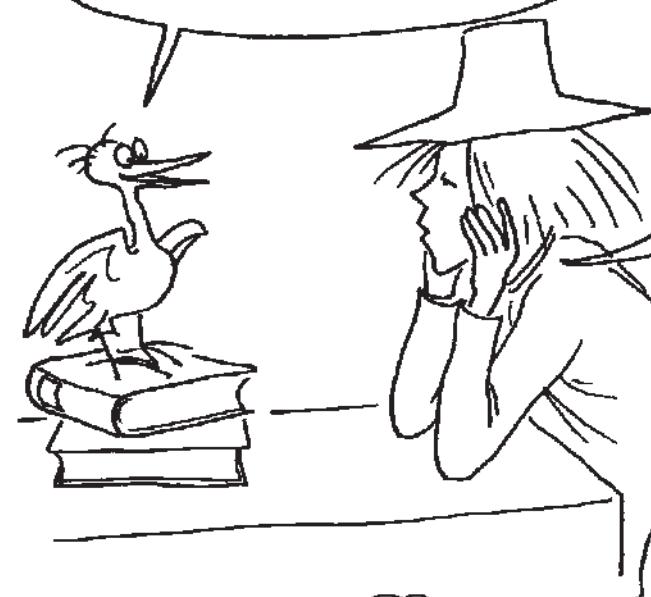
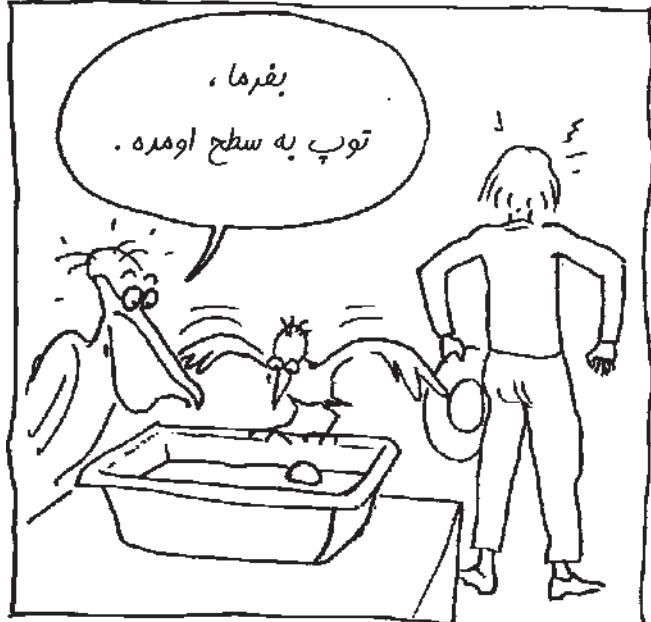
شاید موضوع زمان در میانه ...

غیقت کاملاً قتل شده!

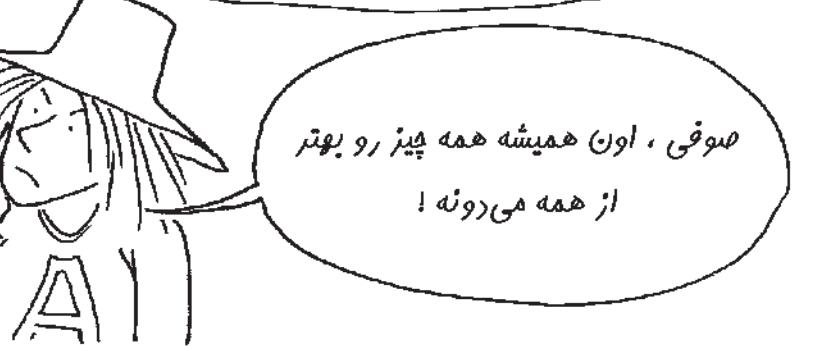
در هر دو فیزیک باید مهاتاط بود.

چه کسی منو معلوم به یه همچین
آزمایشی کرده!

دیگه کافی نه!

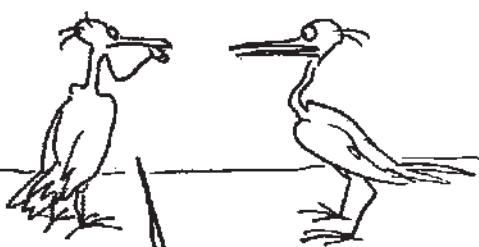
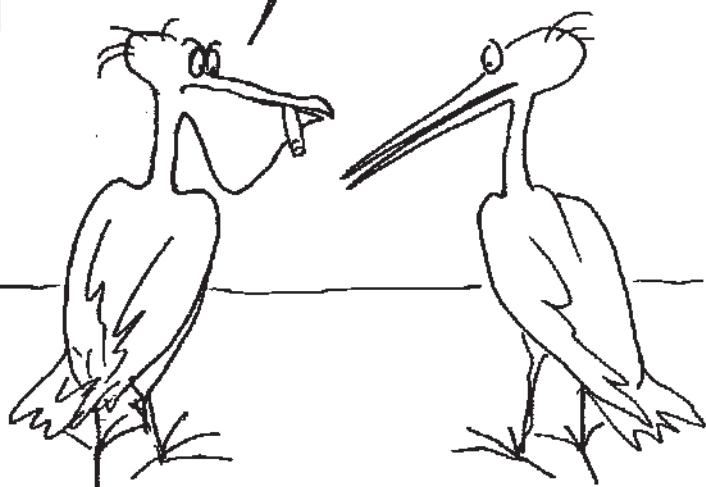

(de natura rerum)

پس بدرین ترتیب، عزیزم، پنیرهای کامامبر
سیالات فیلی لنج هستند. و این طور که
به نظر میاد کرم هم ... (*)

می فوای بگی که ...
قانون ارشمیدس!

چیزی رو که نگفتم تو دهنم نزار!

(*) کرم در واقع یک مایع بی نهایت چسبنده است.

می‌دونی، آنسالم، برای فهمیدن درست یک سیال،
باید در ابتدا به قاطر داشت که اون مجموعه‌ای از مولکول‌هاست
که مثل توب‌های کوچک هستند که بالا و پایین می‌روند و روی
یکدیگر می‌لغزند، در پیزی که ما اونو بی‌نظمی مولکولی می‌نامیم.

برو برای بی‌نظمی

پیست میلیارد میلیارد از این توب‌های کوچک در یک سانتی متر
ملعب از هوایی که ما تنفس می‌کنیم، وجود داره.
این مولکول‌ها بقدرتی کوچک هستند که آنها را حتی با قوی ترین
میکروسکوپ‌ها نمی‌توان مشاهده کرد.

غلهٔت

مفهوم غلهٔت بقدرتی ملاشفه‌ای یه که ما اشتباه
کردیم در موردش صفت نکردیم.

من که نمی‌فهمم!

یعنی تعداد مولکول‌ها در واحد حجم

خشنار:

بفرما، اینجا یه چیز فوبه!
جایی برای تمرين کردنم

این تفه کاملاً به هالت توازن ندارد.
همین الان بر می کردم تا ثابتش کنم.

بوینگ

۵

اووه، لا لا لا؟!

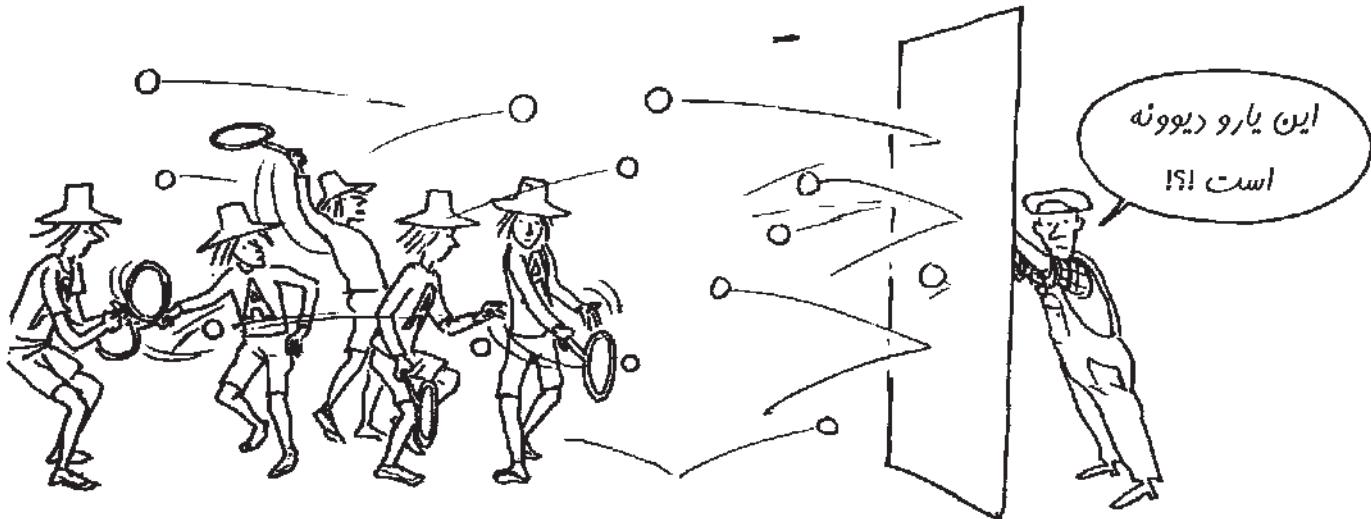
شب های پینی
شب های هم آغوشی
شب های عشق

فوب از این ناتنه چه چیزی رو باید فهمید؟

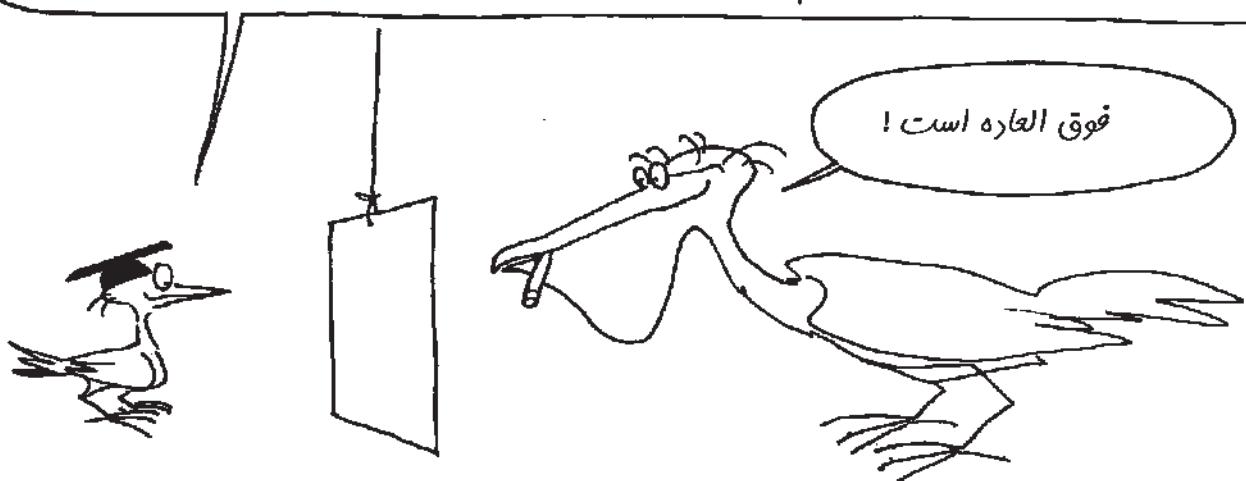
داره میار،
داره میار!

این فضیلت مولکولی بی شماری هستند که بر یک دیواره وارد می شوند و این خرآیند را که ما آن را "فشار" می نامیم، فلک می کنند.

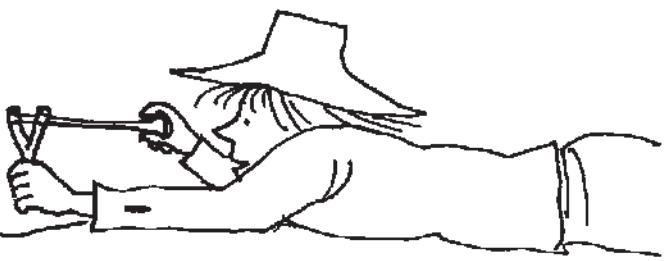

دیواره ثابت می بازد، زیرا فشارهای مولکولی که از دو طرف وارد می شود، از طریق بروخورد، با هم برابر هستند.

اندرزی جنبشی :

شیی به m^3 که با سرعت v
به حرکت در می‌آید ...

پوب!

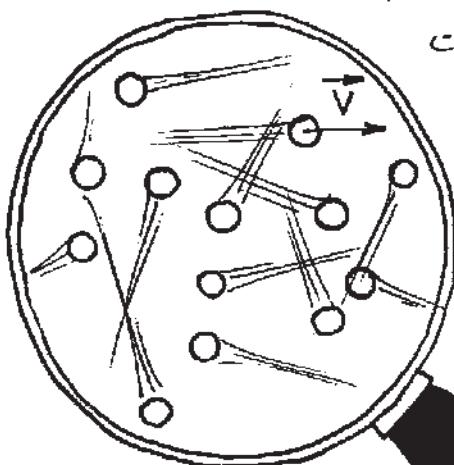

... (ارای این تعریف است).

یک اندرزی جنبشی برابر با $\frac{1}{2}mv^2$

اندرزی گرمایی :

این یک عنصر گازی شکل است. مولکول ها به m^3 با حرکات نامنظم در آون به حرکت در می‌آیند. سرعت حرکت آنها که موسوم به سرعت حرکت گرمایی است برابر v می‌باشد.

اندرزی گرمایی این عنصر، با این سیستم، بسادگی برابر است
با مجموع $\frac{1}{2}mv^2$ (اندرزی جنبش) تمام مولکول هایی که آن را می سازد.

(۵) :

(مای مطلق یک کاز برابر با میزان $\frac{1}{2} mV^2$ (انرژی چنیشی حرکت)
یک مولکول در این کاز .

نمی‌توانیم پایین‌تر بیاییم؛ نمی‌توانیم کمتر
در هر کلت باشیم از وقتی که
بی‌هر کلت هستیم، نه؟

بدون جنبش مولکولی، دیگر برخورده‌ی به دیواره‌ها
و بود ندارد، پس دیگر فشاری نیست!

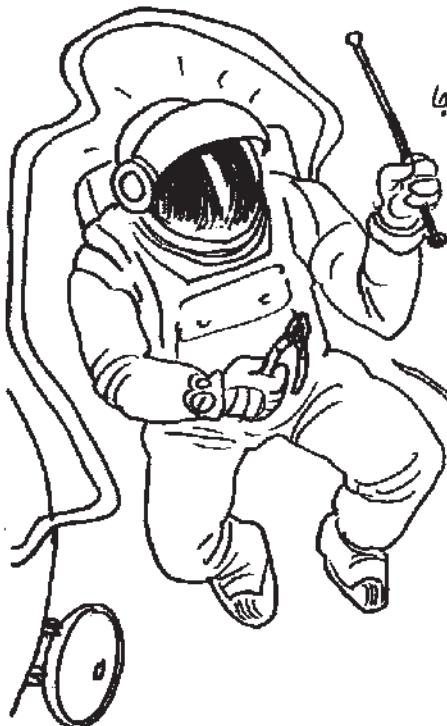
نتیجه‌ی می‌گیریم که؛ هر چه مولکول بیشتر باشد،
آنها بیشتر در هر کلت هستند،
کرم هستند و فشار گاز بیشتر بالا می‌رود.

گرما

یک شیوه‌ی که در یک سیال قرار گرفته، متعمل بی‌نهایت
قدر خبریات مولکولی می‌گردد. با این شیوه، مولکول‌ها می‌توانند منتقل
شوند و تبادل انرژی و گرما کنند. توانایی انتقال گرما با غلظت سیال
افزایش می‌یابد. به همین دلیل آب بیشتر از هوای گرم‌است.

وقتی یک فضانورد در فضا راه می‌رود، به آرامی در هوایی بسیار رقیق جایها می‌شود (ده مولکول در هر سانتی متر مکعب). درجهی چنین مولکولی مرتبط است با درجه حرارتی به میزان 2500°C درجه. و با این وجود، این هوا فضانورد را نمی‌سوزاند. زیرا غلظت آن برای انتقال مؤثر گردایش بسیار اندرک است.

«ما بالا رفته اما چریان (شار) 2500°C درجه و دارم بخ می‌زنم!»
که‌ما ناچیز است.

اندری همکن:

این یک مجموعه است، یک سیستم با N
تعداد مولکول و دمای مطلق T .

آن‌سالم بطری گاز را پرتاب می‌کند در حالی که سرعت همکن v را به آن منتقل می‌کند.

این سرعت همگن V با یک انرژی چنبش همگن $\frac{1}{2} m V^2$ مرتبط است.

m برابر با ۴۰ کلی گاز مفتوی بطری.

پس می‌فوای بگی که دو چور انرژی
چنبشی وجود داره؟ ...

آره و نه ...

این سیستم مولکولی دافل بطری یک انرژی کلی
دارد که حاصل انرژی همگن و انرژی چنبشی
گرمایی است.

ای بابا، مکانیک سیالات خیلی پیچیده است!

می‌فوای پرواز کنی؟
پس پرواز کردن رو یاد بکیر!

خوب، کتاب می‌گه که در یک سیستم
مولکولی می‌توان انرژی چنبشی
گرمایی را به انرژی همگن تبدیل کرد.

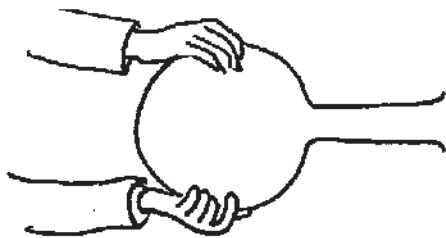
به عبارت دیگر، از گرمابه حرکت.

بقاء انرژی :

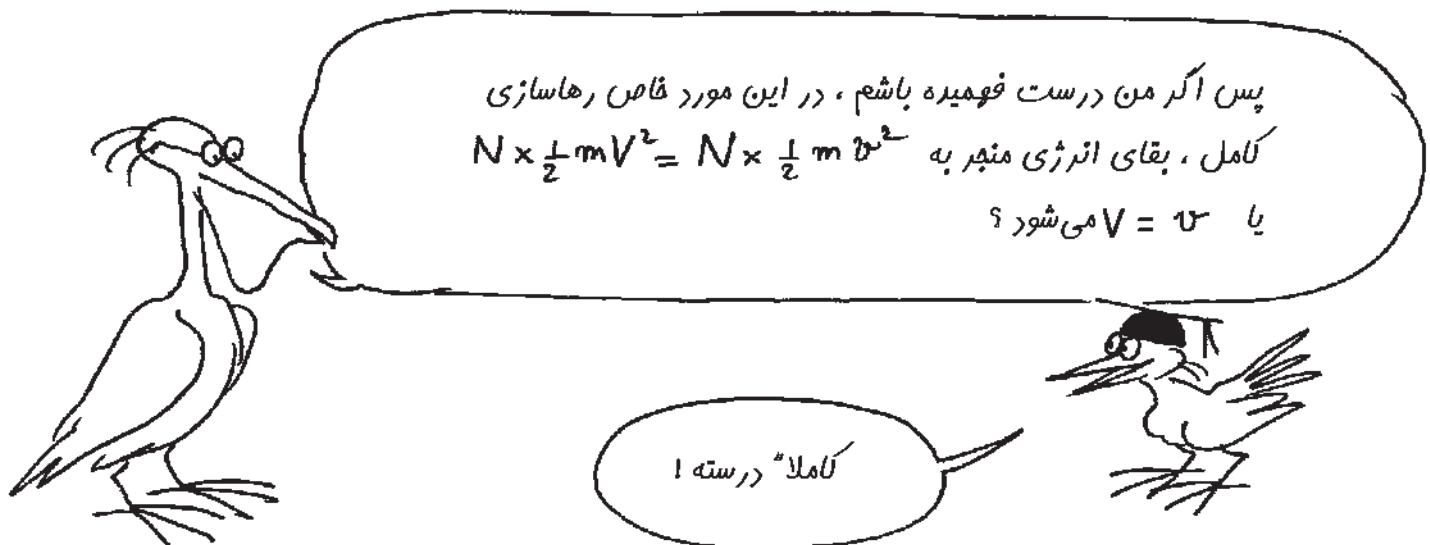
اگر این انتقال گرما \rightarrow به حرکت کامل باشد، مولکول‌ها همکنی یک سرعت v (همکن) را فواهندر داشت.

و انرژی سیستم برابر انرژی همکن $N \times \frac{1}{2} m v^2$ می‌باشد.

طبق قانون بقای انرژی، انرژی کل سیستم، یعنی جمع انرژی همکن و انرژی جنبشی حرکتی (گرمایی) در این فرآیند ثابت می‌باشد.

مدیریت

کاربرد این تبدیل انرژی گرمایی به انرژی جنبشی همکن:

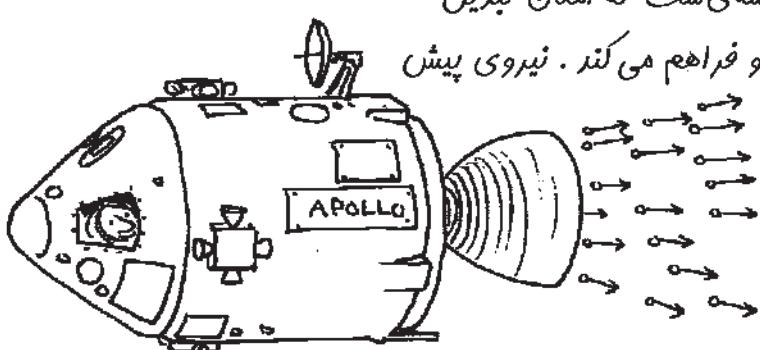
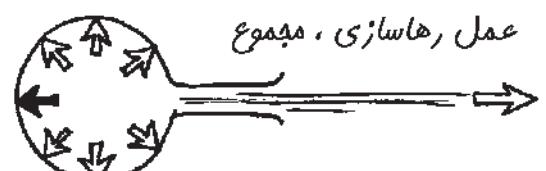
پیش راندن از طریق عکس العمل

می‌باشد.

دهانه‌ی موتور موشک‌ها یا "جا تفعی مدفعی" هندسه‌ی است که امکان تبدیل

نیروهای حرارت \rightarrow به سرعت رابه بهترین نحو فراهم می‌کند. نیروی پیش

رانده از این رویداد حاصل می‌شود که در طی

فشار بر روی پسم دیگر صفر نیست.

خوبیدم!

برای پرواز کردن، کافیست که هوا را به سمت
پایین بدهید.

این امتحان نیم

او، فلکی موثر نیست...

پلوف!

نگاه کن آنسوام، بالهای پرنده‌گان شکل پر نیستند!
تو همیشه می‌خواهی همه پیز رو فوری بفهمی.

باید اراده داد...

حق با توست، صوفی.

هیکل اونم بد نیست!

هیکل تو هم بد نیست!

... ۳۳۳۱

چریان با غلظت ثابت

اصطلاح "رها همپون هوا" سفن بیهودهای نیست.
مولکولهای یک گاز از درهم و برهمنی هراس دارند.
آنها این جسارت را دارند که هر آنثر فاصله‌ی ممکن
بین فورشان، امکن نند.

چه چیزی باعث فرار مولکول‌ها می‌شود زمانی که راکت‌ها نزدیک می‌گردند؟

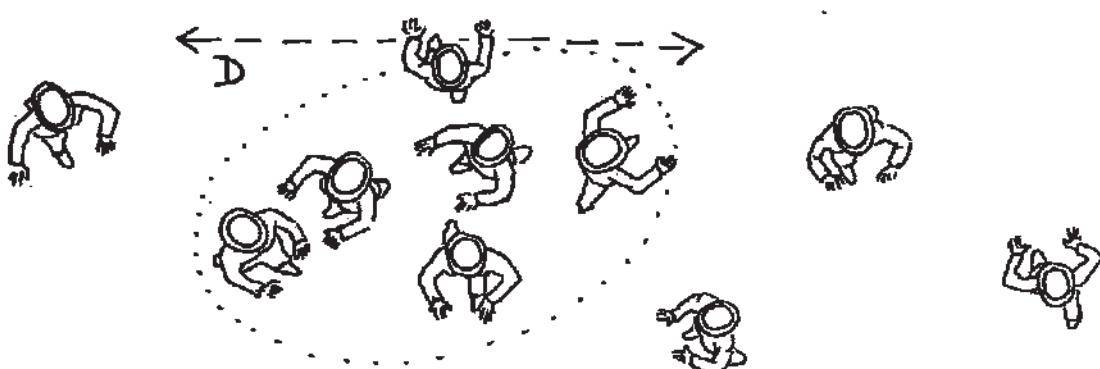
مکانی را تصور کنید که آدم‌ها با چشمان نوار بسته پرسه می‌زنند.
آنها نقش مولکول‌ها را بازی فواهند کرد و سرعتی که با آن به طور تصادفی و در تمامی جهات چابها می‌شوند، استخاره‌ای از سرعت چنبش گرمایی ۷ فواهد بود.

آنها به جای فاصلی نمی‌روند. تمام $+ \frac{1}{7}$ ثانیه‌ها، به طور متوسط پس از طی مسافت ۷، با هم برخورد می‌کنند. ۷ را مسیر آزاد متوسط و $+ \frac{1}{7}$ را زمان آزاد مسیر متوسط می‌نامند.

در هوایی که ما استنشاق می‌کنیم، ۷ سرعت چنبش گرمایی نزدیک به 340 متر بر ثانیه است. مسیر آزاد متوسط مولکولی نزدیک به یک صد هزار 3 سانتی متر است. در حالی که زمانی که بین دو برخورد یک مولکول با همسایه‌هایش چریان می‌یابد، تنها یک ده هزار 3 میلیونیوم ثانیه است.

هیچ چیز این آدم‌های چشم بسته را تحریک به گردش آمدن نمی‌کند، بر عکس، حرکات چنبشی بی وقفه‌ی آنها منجر به آن می‌شود که هر ازدهامی به قطر D در یک زمان $\Delta t / 7$ پراکنده گردد.

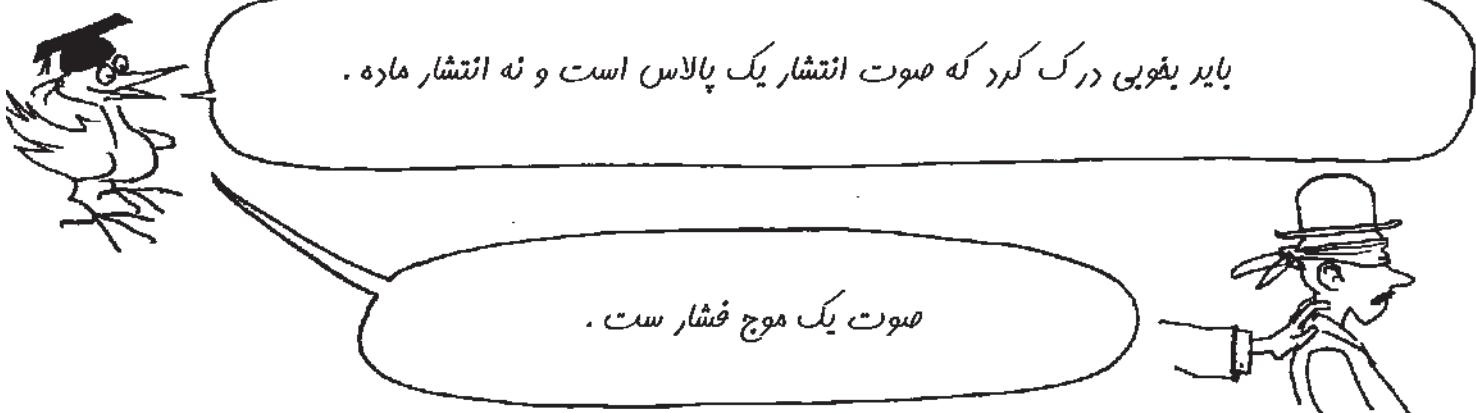

در واقع این زمانی است که این آدم‌ها نیاز دارند تا فاصله‌ی D را برای ترک محل ازدهام طی کنند.

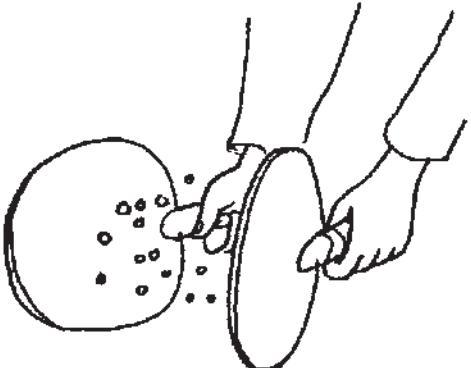

این آدم‌ها که لال نیز هستند، چلوتر از نوک انگشتانشان را نمی‌بینند. اگر شیبی با سرعت سر که کمتر از سرعت چنبشی ۷ است وارد این جماعت شود، آدم‌ها می‌توانند از طریق برخورد نزدیک با یکدیگر از وجود آن مطلع شوند. و بدین ترتیب آنها می‌توانند پیش از آنکه شی روی آنها قرار گیرد، از آن دور می‌کنند. این فیبر با سرعت قدم‌هایشان، یعنی با سرعت چنبشی ۷ چلو می‌رود.

صوت : انتشار یک پالس فشار با غلظت ثابت می‌باشد. آن یک بور موج فشار است که با سرعت ۷ منتشر می‌شود.

مولکول‌ها با سرعت صوت است که از کوچکترین چابهای راکت‌های آتشیم با فیبر می‌شوند. بنابراین آنها می‌توانند بر احتی با هفظ غلظت ثابت‌شان فرار کنند.

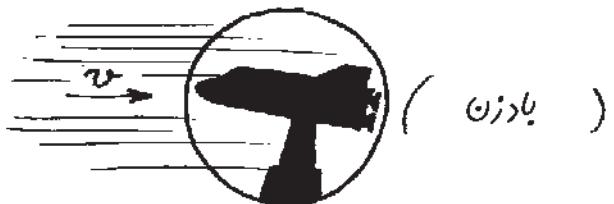

آنسنوم توب های کراکت را ردیف کرد . او پالسی را به اولی منتقل کرد
که به دو می ... و بدین ترتیب به باقی منتقل شد :
تغییر فقط انتشار صوت .

مفهوم سرعت نسبی است . بدین ترتیب ، هر برای ما بسته به شرایط ، سرعت شیئی فواهد بود
که در یک سیال ساکن فرمی رود یا سرعت همگن گازی فواهد بود که به یک شیئی ثابت می رسد .

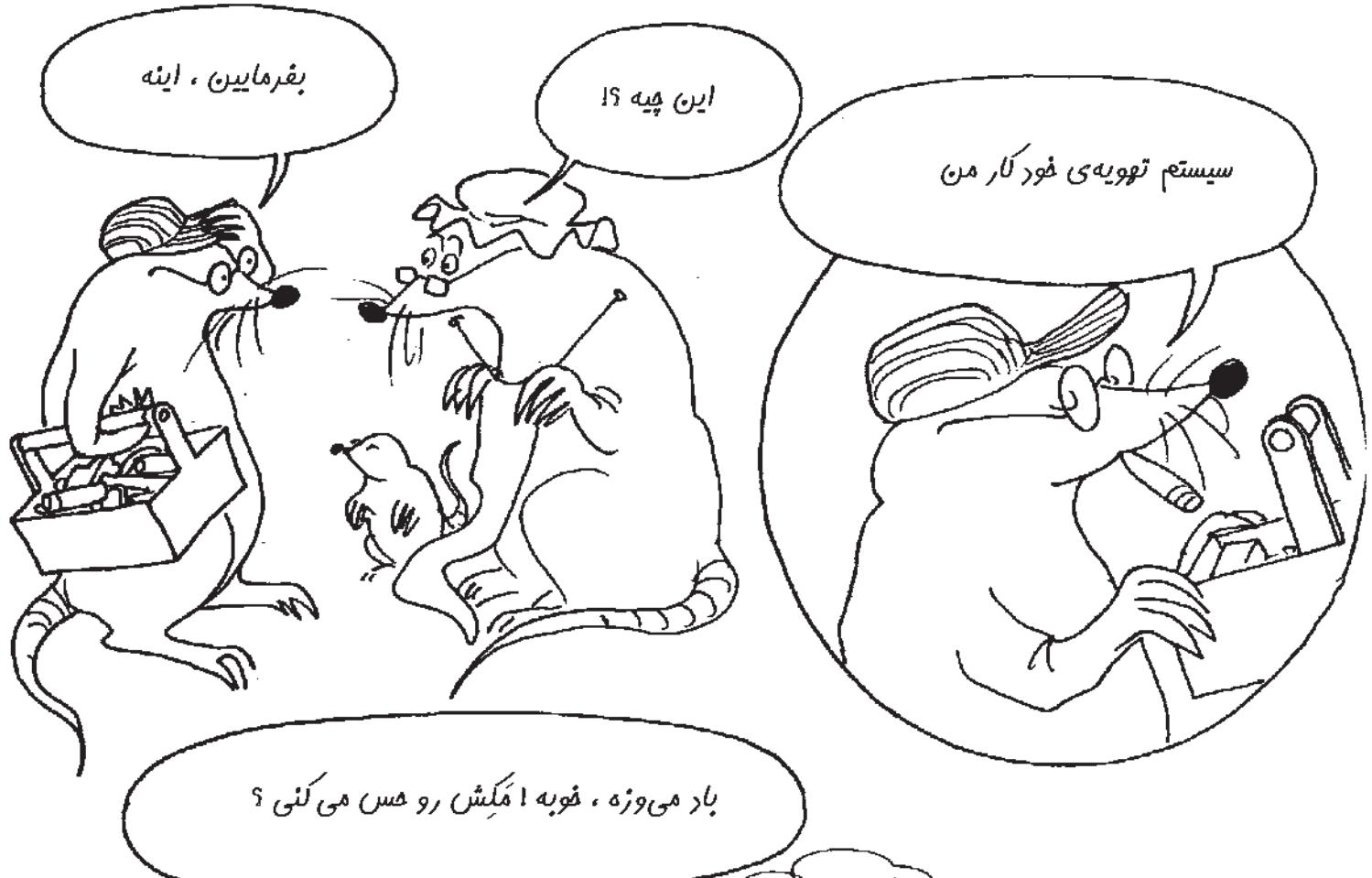
ابله‌ی $M = \frac{v}{V}$ استفاده می شود . براساس تعریف عدد γ سرعت صوت است .

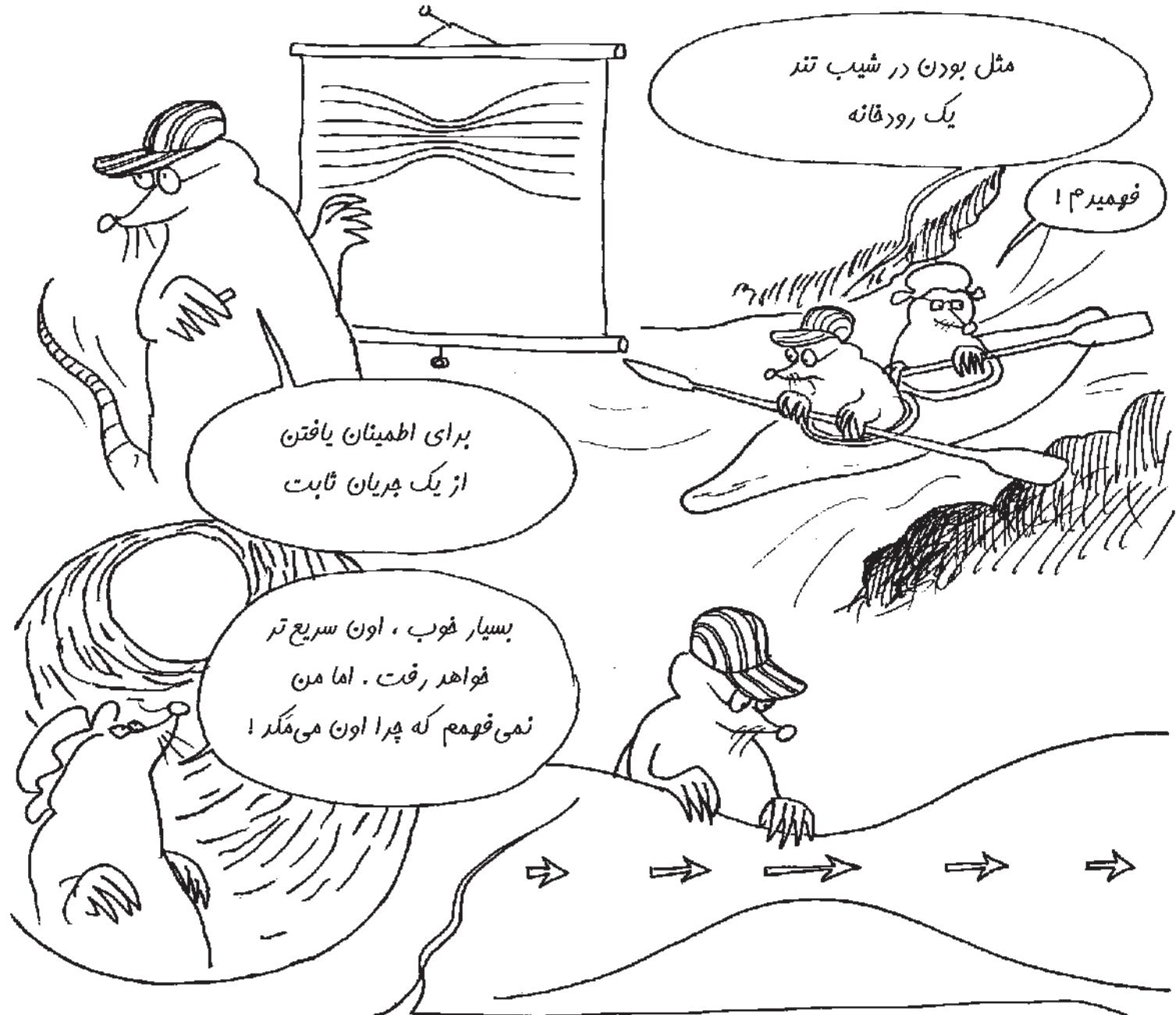
اگر $\gamma > M$ باشد ، یعنی اگر $1 < M$ باشد سیال ، سیستم سرعت کمتر از صوت را
فواهد داشت . جریان با غلقتات ثابت انها فواهد گرفت و غیر قابل تراکم تامیده فواهد
شد .

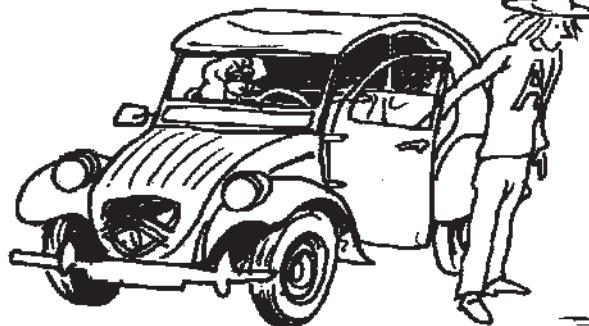
مدیریت

قانون برنولی

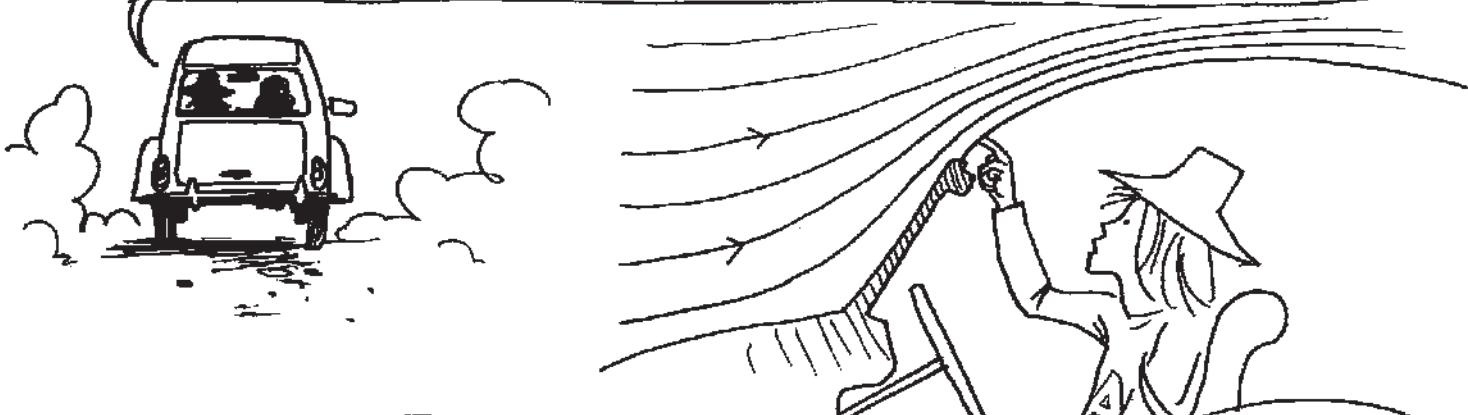

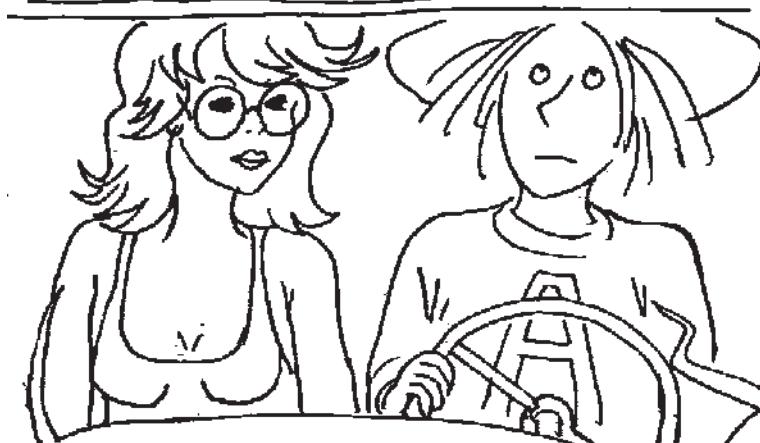
اما پطوری شما همه چیز رو می‌دونین؟

سابق بر این کور و احمدق
بودم

عجیبه، هنگام توقف کاپوت کاملاً صاف و به سمت راننده آویخته بود.
و هلاکه در حال رانندگی هستیم، کاملاً به سمت قارچ بارگردید.

به هر حال هوا به بالا
برخورد می‌کنه!

این همون چیزی به که برای سوراخ
زیرزمینی موش کور اتفاق می‌افته.
ماشین ژیان کمی به اون شبیه، مگه نه؟

بنابراین، هوا برای دور زدن اتومبیل با غلظت ثابت
باید شتاب بگیره. (ما پایین می‌آید، پس خشار هم
کاهش می‌یابد و کاپوت مکیده می‌شود. فهمیدم.)

این همون فرآیندیست که عطر را در عطر پاش من بالا میاره.

و وودها رو در شومینهها برای قاطر بار می‌مکد.

از کی تا هالا شومینهها
هرف می‌زنن؟

عجیبه، اینطور بینظرم می‌آمد که
باید هوا این دودکش را پر کند.

فرمولی که از قانون

بدنولی پیدوی می‌کنه:

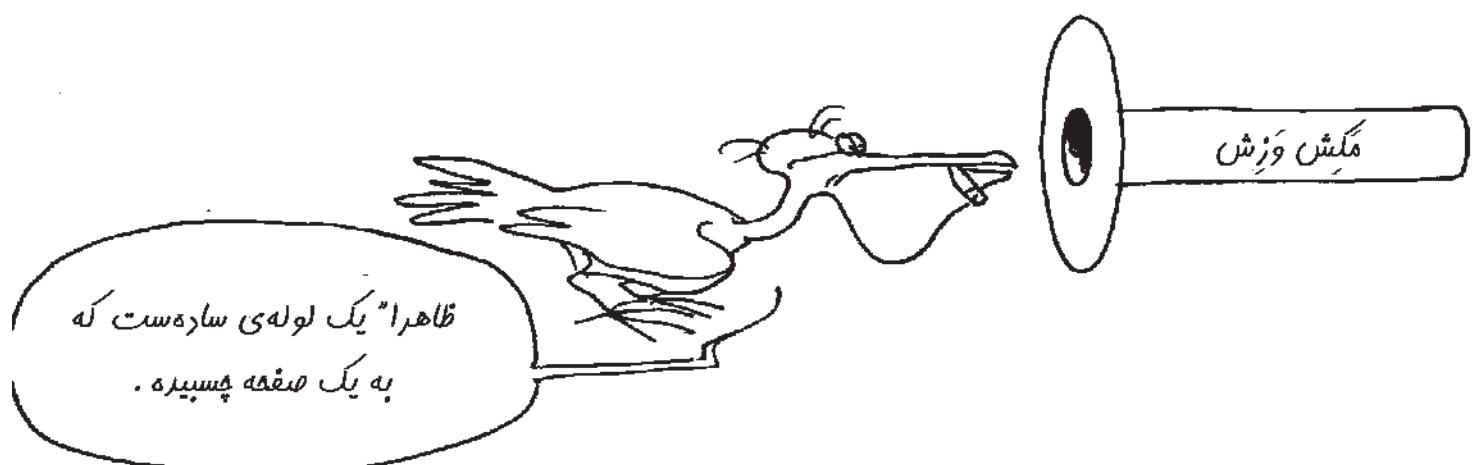
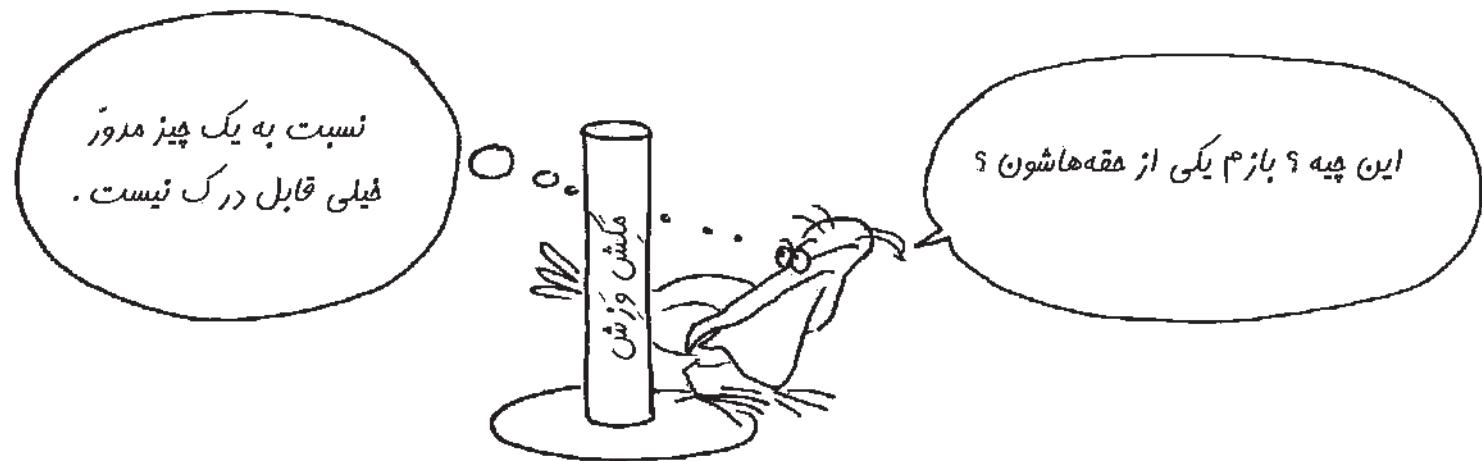
خشان و سرعت به طور مکلوس
تغییر می‌کند.

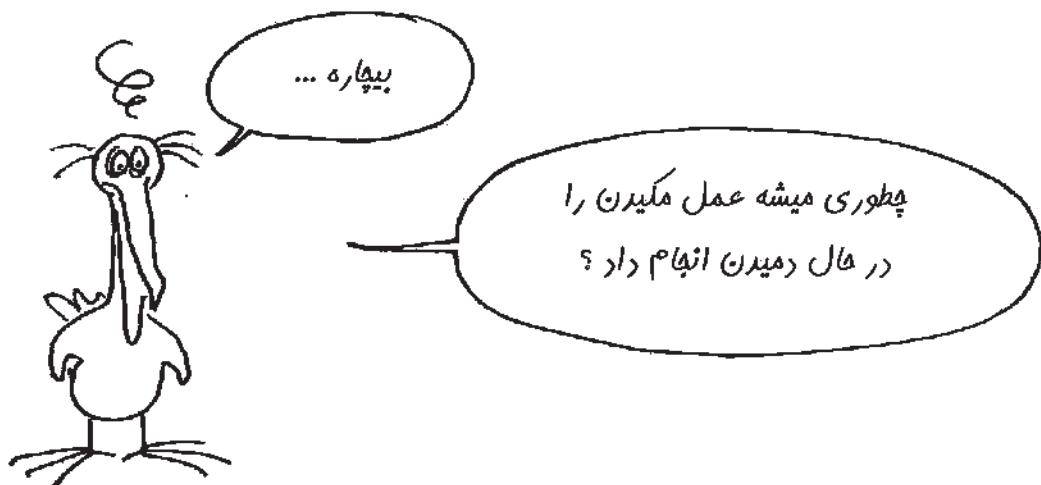
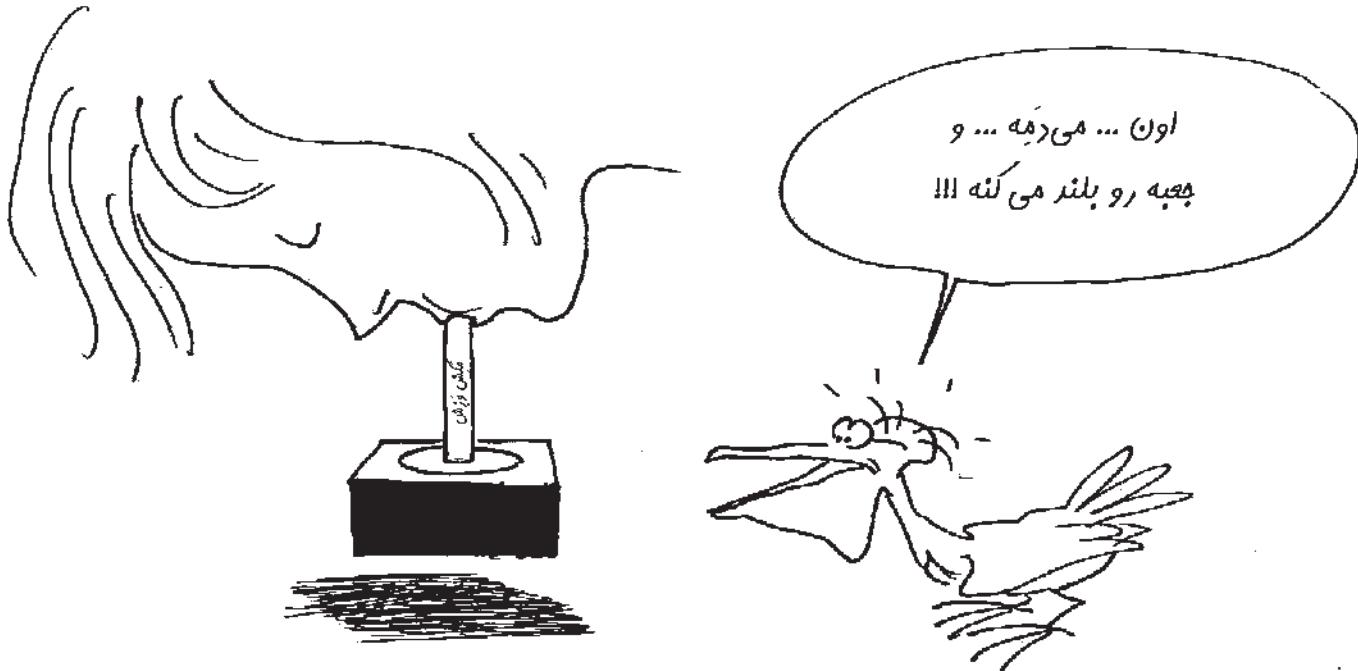
دریافت

در واقع، مکانیک سیالات اقلب الهام و عقل مشترک ما را به مبارزه می‌طلبد.

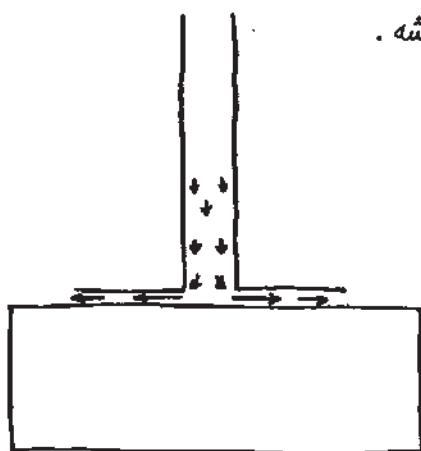
مثالی از

تناقض گویی مربوط به قانون برنولی:

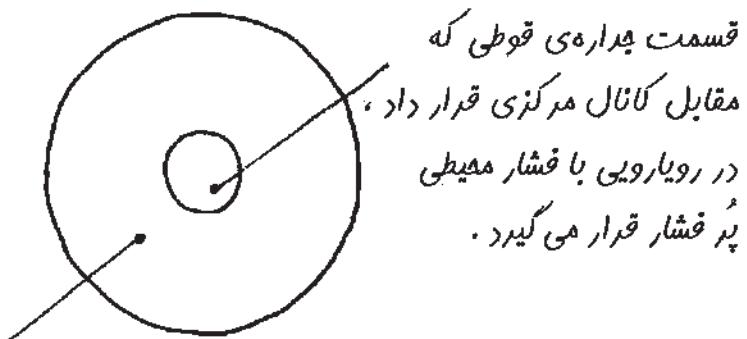

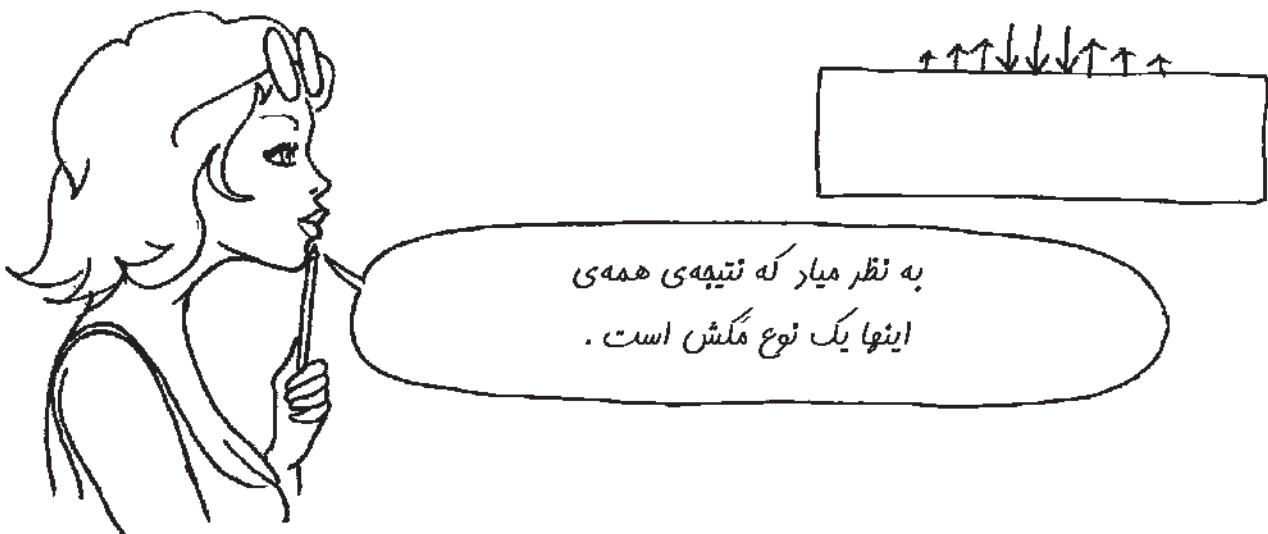
در محل اتهام استوانه - صفحه، محل عبور گاز ناگهان کوچک می شود و هوا بشدت شتاب میابد. بنابراین فشار کمتر از فشار جوی میشه.

بغض اطراف نسبت به فشار جوی در کم فشاری قرار می گیرد.

قسمت چدارهی قوطی که مقابله کانال مرکزی قرار دارد، در رویارویی با فشار مغطی پُر فشار قرار می گیرد.

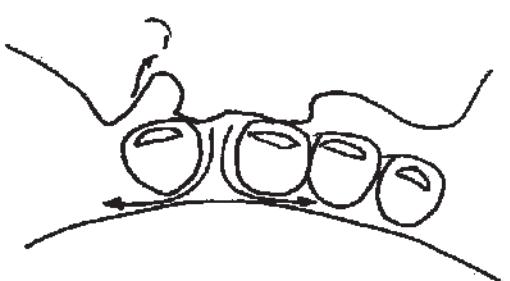

شما می‌توانید آزمایش مشابه را با یک
برگ کاغز ساده انجام دهید:

فوب دقت کنید:

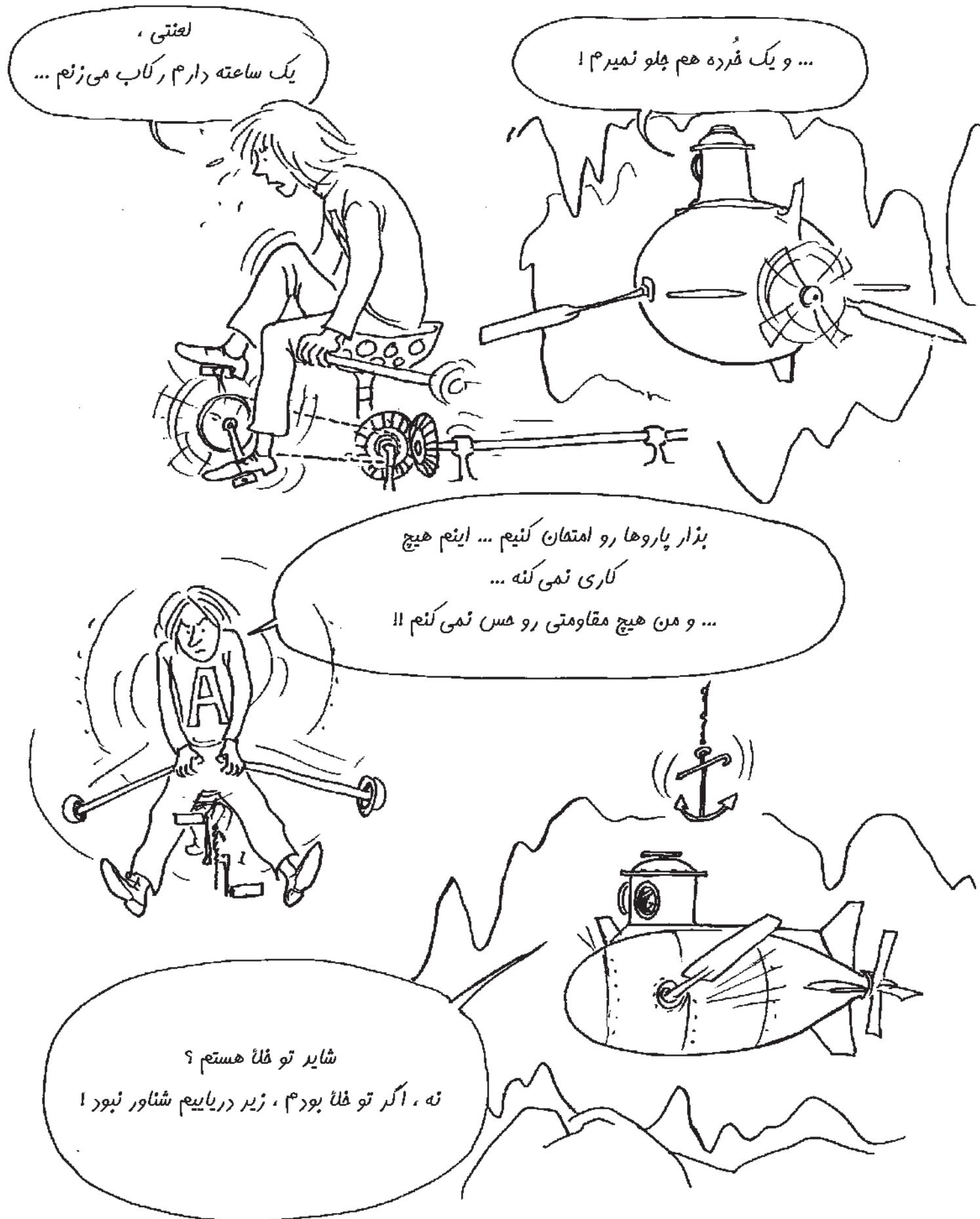
باید فیلی شرید فوت کنید
دریزیت

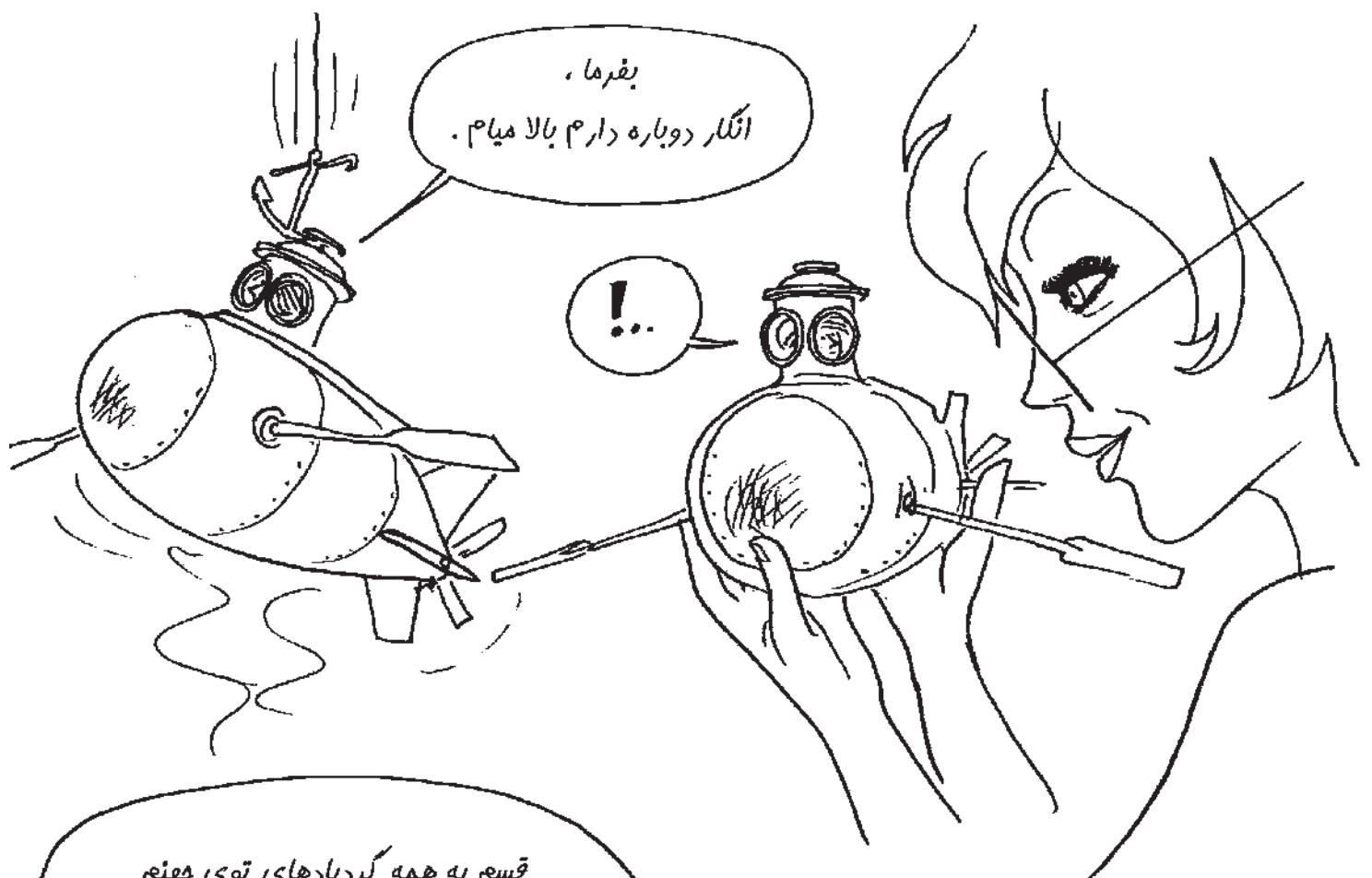

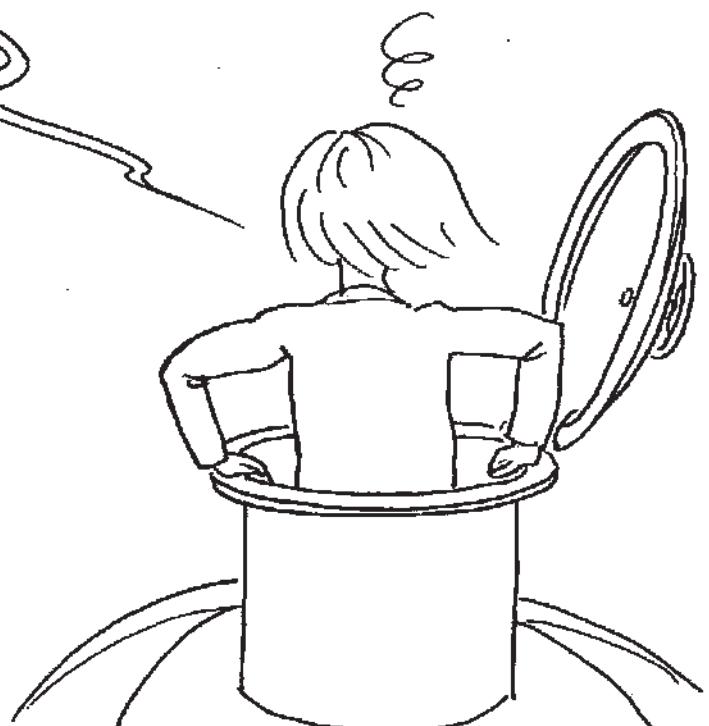
رویای لانتورلو :

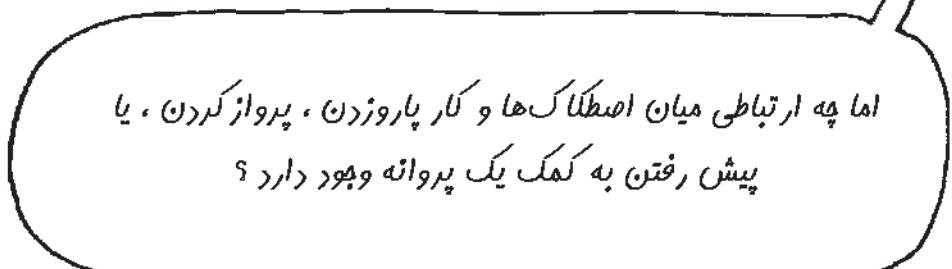

قسم به همه گردبادهای توی جوونم
صوفی، برآم توضیح بده که
همهی اینا په معنی داره!

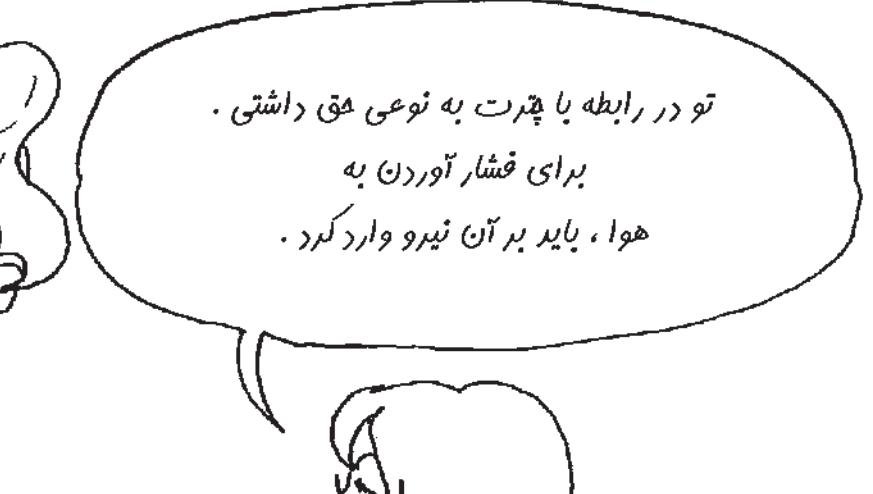

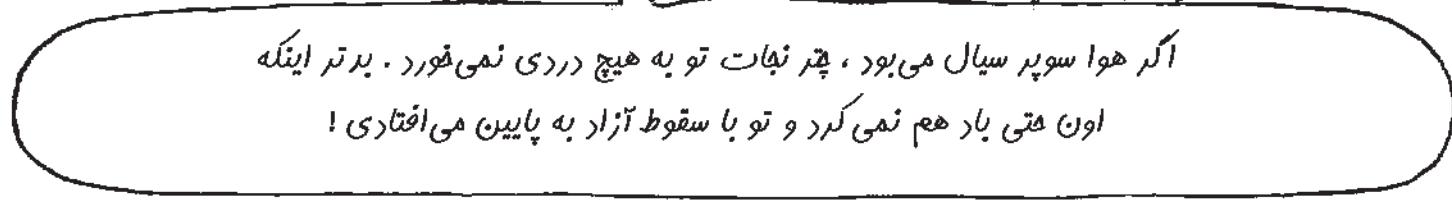
تو فقط در هایوم سوپر سیال بودی. (استان صندوق شن رو
یادت میار. اصلانک دانهها بر روی یکدیگر بر استی بقدری
اهمیت داشت که شن بسته بدریان می یافتد. اینجا قصه
بر عکس است. پایین تر از یک هر دما، فیلی پایین،
سیلان هایوم بین نهایت میشه و اصلانکها
صفر.

اما چه ارتباطی میان اصلانکها و کار پاروزدن، پرواز کردن، یا
پیش رفتن به کمک یک پروانه وجود دارد؟

تو در رابطه با پهنت به نوعی حق داشتی.
برای فشار آوردن به
هوای باید بر آن نیرو وارد کرد.

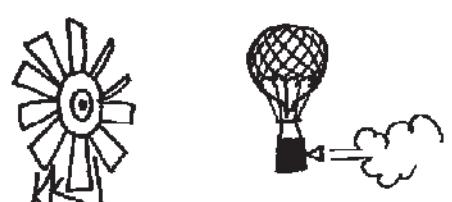
اگر هوا سوپر سیال می بود، پهنگات تو به هیچ دردی نمی فورد. بدتر اینکه
اون هقی باد هم نمی کرد و تو با سقوط آزاد به پایین می افتدی!

اولین حیوانی که اقدام به صعود به آسمانها کرد، قیلی زود دریافت که باید به هر راهی که شده به آن محیط فود را بیاویزد.

درین ترتیب، پرواز چیزی سنگین تر از هوا به مانند مسابقه‌ی دائمی است که در آن تلاش می‌کنیم تا بر محیط ناپایدار فشار وارد کنیم که بی‌وقفه می‌گریند.

اما هنوز هم باید قادر بود بر این محیط فشار وارد کرد.

اگر این محیط سوپر سیال باشد،

مولکول‌ها بر روی یکدیگر و همین طور

اشیاء، بدون هیچ احتیاط‌کاری می‌لغزند. بنابراین

پرنده‌ها مجبوران پیاره بروند، موتورهای بادی نمی‌هرفند

و حمل و نقل هوایی بقی از طریق بالنهایی که توسط

عکس العمل پیش می‌روند، نمی‌توانند تضمینی داشته باشد.

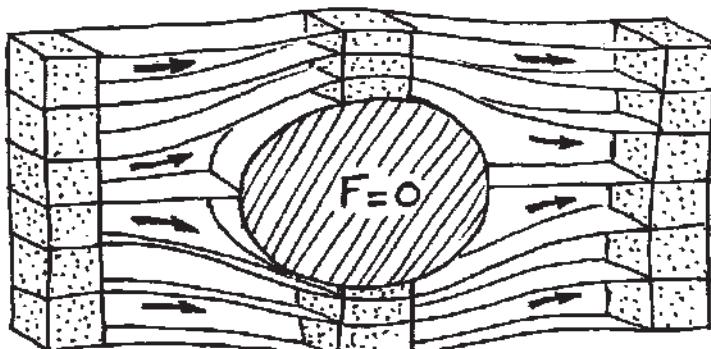

بنابراین پرواز با احتیاط‌کاری مرتبط است.

سیالات همراه اصطکاک

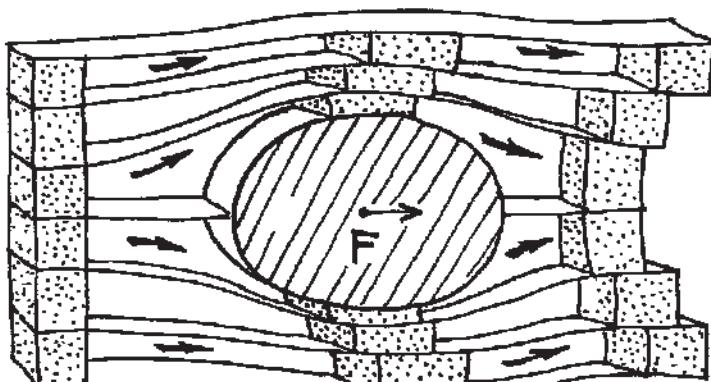

همانند این بشقاب‌ها، لایه‌های روی هم قرار گرفته‌ی گاز نسبت به یکدیگر تنها با اصطکاکی معین می‌لغزند.

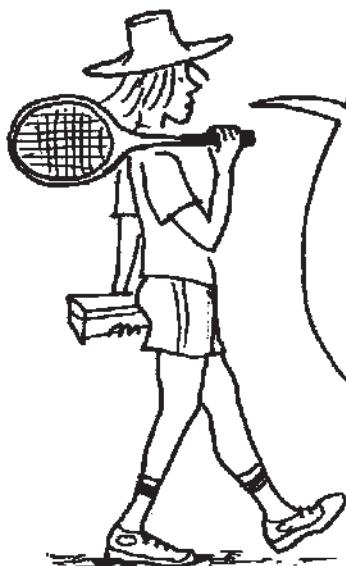

یک سینی ساکن را در نظر می‌گیریم که مولکول‌هایی که مانشان می‌دهیم چگونه در محفظه‌های مکعبی قرار گرفته‌اند، به آن برخورد می‌کنند.

- در نبود هر گونه اصطکاکی، مولکول‌ها پس از دور زدن شیی، یکی پس از دیگری روی هم انباسته می‌شوند، همانند قسمت بالای یک رود.

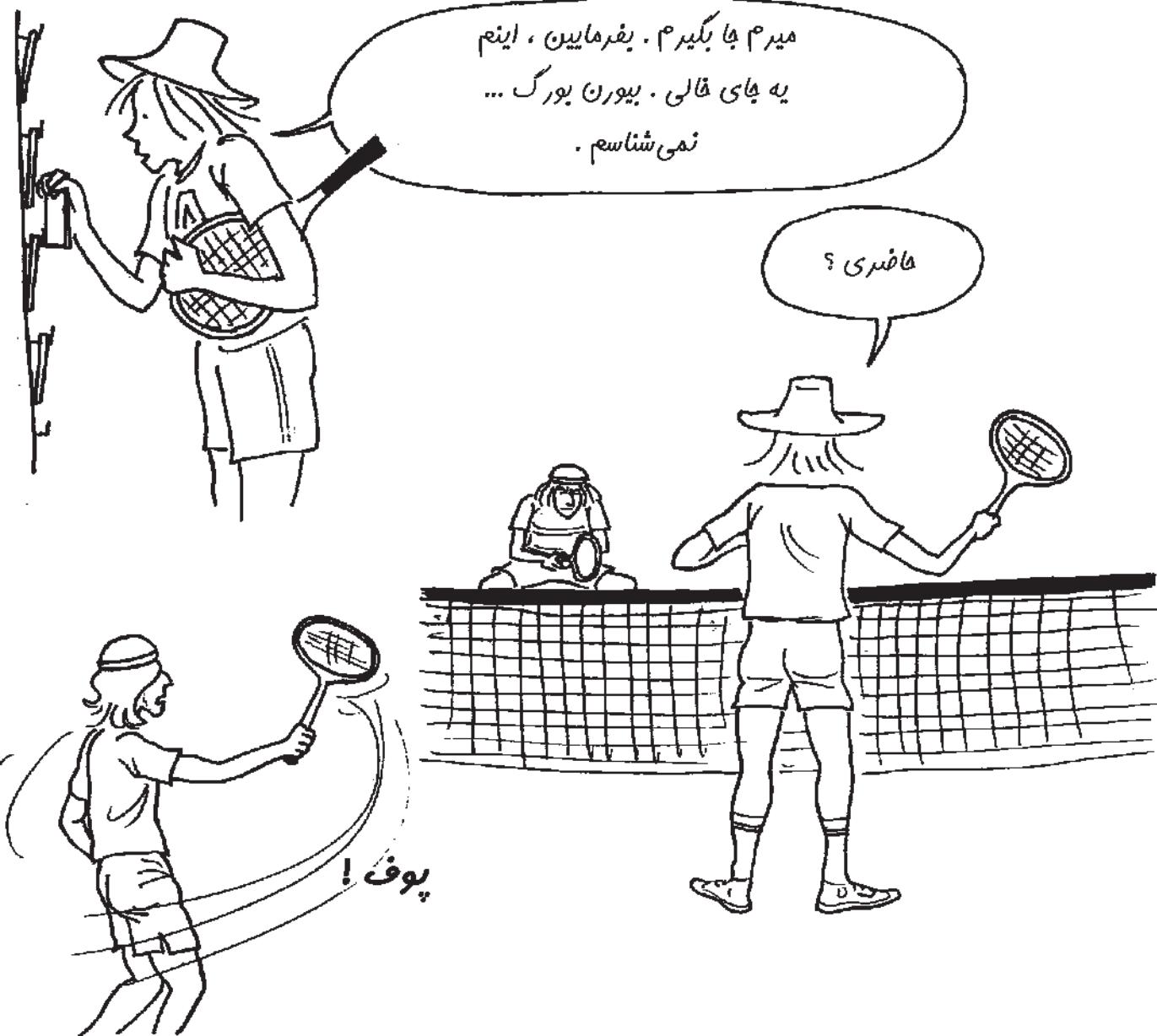

• در عوض اصطکاک از سرعت مولکول‌هایی که نزدیک شیی قرار گرفته‌اند، می‌کاهد. در قسمت پایین، "محفظه‌ها" از هم فاصله می‌گیرند. شیی گاز را مهار می‌کند و متقابلاً گاز خشاری برابر F را بر شیی وارد می‌کند: اثر اصطکاک.

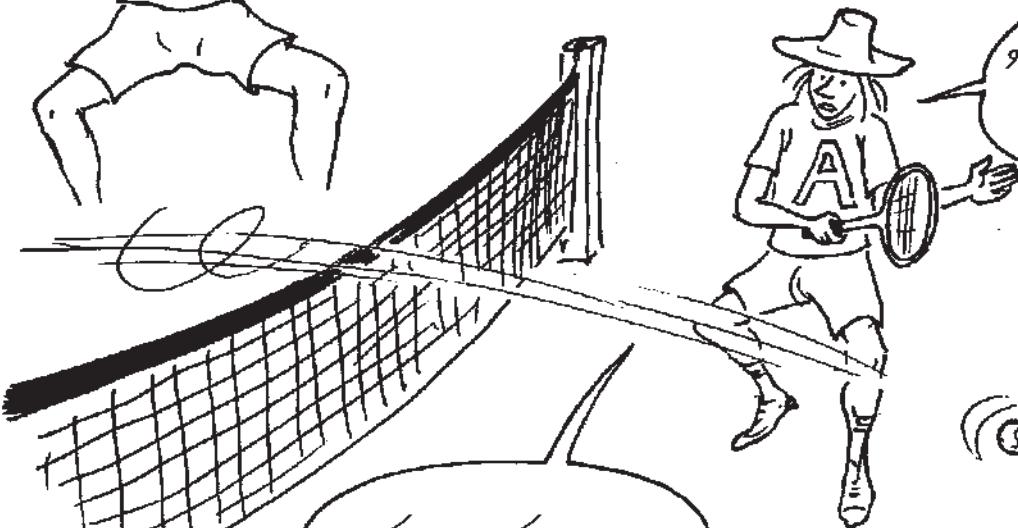
بله، همه‌ی این مطالب فیلی پیشیده سنت. میرم یک کمی
تنیس بازی کنم تا خستگیم دربره.
هر آفل تنیس، یه مکانیک فیلی ساده‌ی بالستیک است.
روی یک توپ ضربه می‌زنیم، بنگ. و اگر درست محاسبه کنیم،
اون در زمین تنیس می‌افته.

توب پ بالارو

مغض رفای خدا، یک دونه ش رو هم نمی زنم. این یارو با استیل
عجیبی را کش رو بلند می کنه، وقتی فریبه می زنه.
به هر حال باید باعث شد که توپ ها به بالا بدن.

چطوری این کار رو می کنیں؟

ساده سست: من توپ رو در
اون جهت می پرخونم.

بله ... البته

پوف ...

آفر سر
۹ - ۰ - ۹ - ۰

آره ژلال مثل لجن

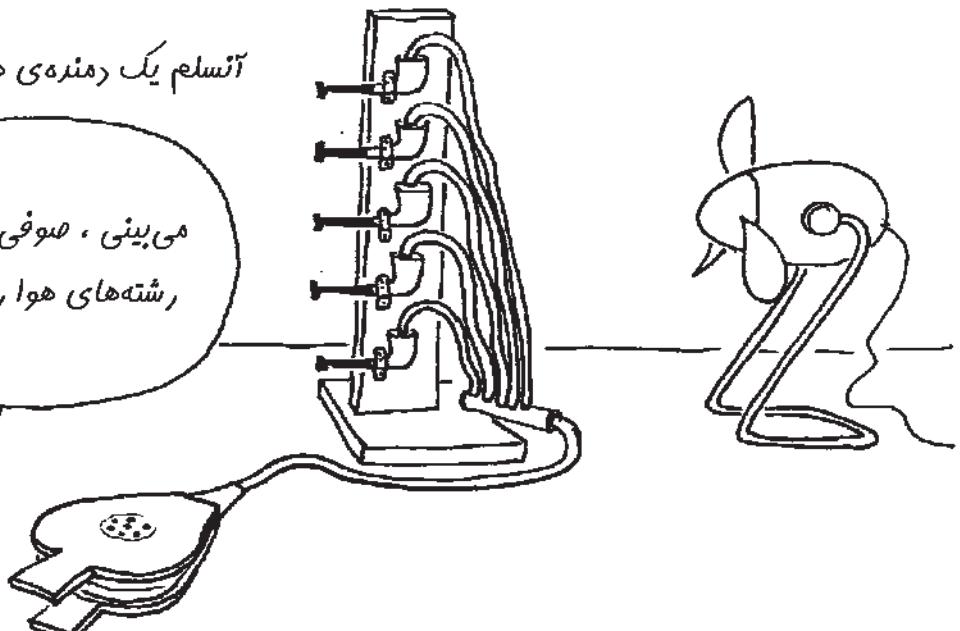

بزار بینیم، بورگ توب رو از چپ به راست، به شکلی که در صفحه‌ی
قبل می‌بینیم، می‌فرسته. من هوا رو از راست به چپ به توب می‌دم،
پیزی که به همون امر منتهی می‌شود.

آن‌ساعت یک دمنده‌ی هوا تولید می‌کند.

می‌بینی، صوفی، دود لوله‌ها،
شتلهای هوا رو شکل میره.

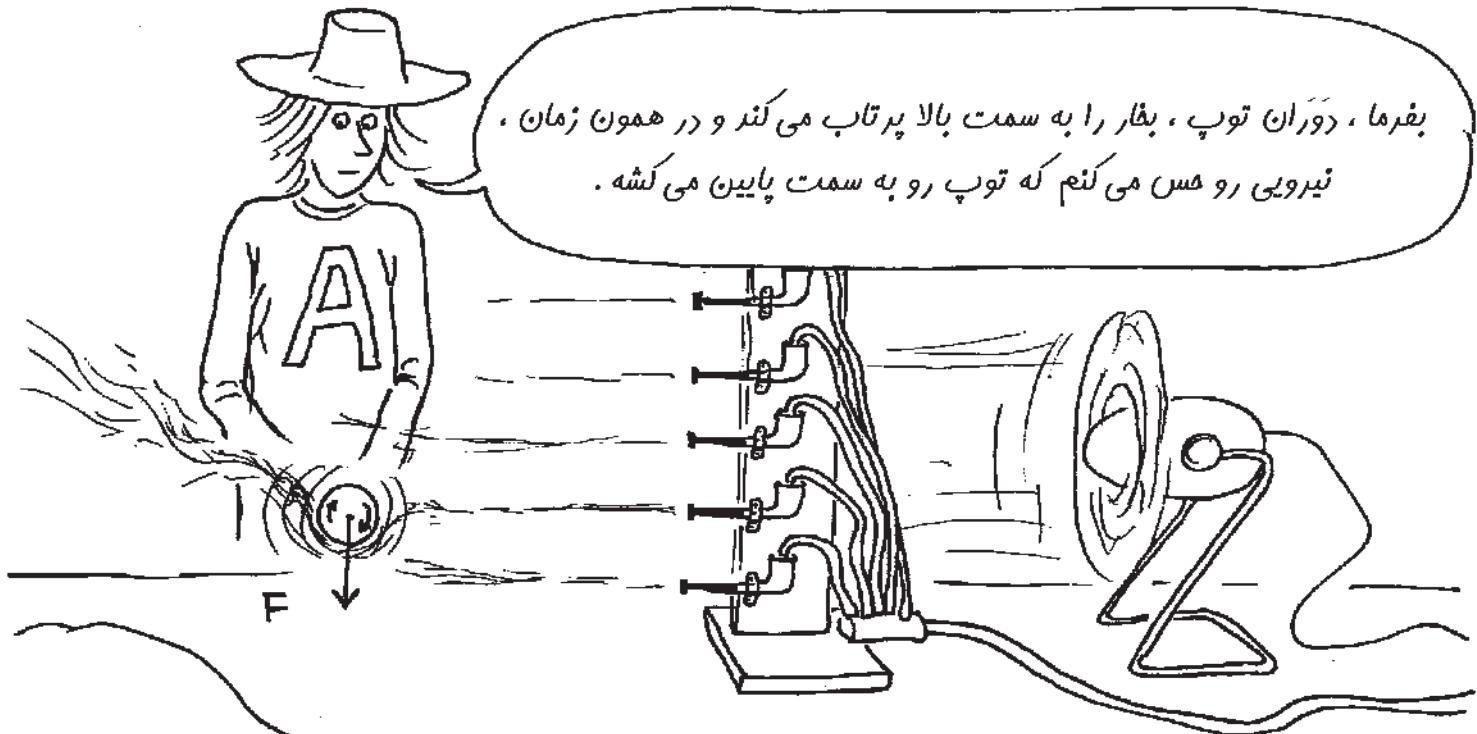

فقط می‌مونه اطمینان از
پرسش توب. لابد این مناسبه.

بفرمایین فیلی فوب کار می‌کنه!

بفرما ، دوران توب ، بقار را به سمت بالا پرتاب می کند و در همون زمان نیرویی رو مس می کنم که توب رو به سمت پایین می کشه .

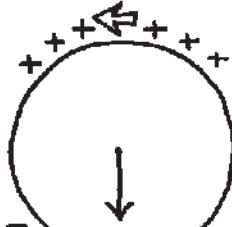

توضیح : در نتیجه اینهاک ، دوران توب هوا رو با خود می کشد .
این ، یک نقطه پرسرعت در A و
یک نقطه کم سرعت در B ایجاد می کند .

دیگر کاری بجز اجرای قانون برنولی باقی نمانده .

پر فشار - کم سرعت

کم فشار - با سرعت

سرعت هوا

فشار و سرعت به طور معلوس تغییر می کند.
بنابراین، در پایین = کم فشار، و بالا = پر فشار،
که مفهوم نیروی آثرو دینامیک
از آن ناشی می شود.

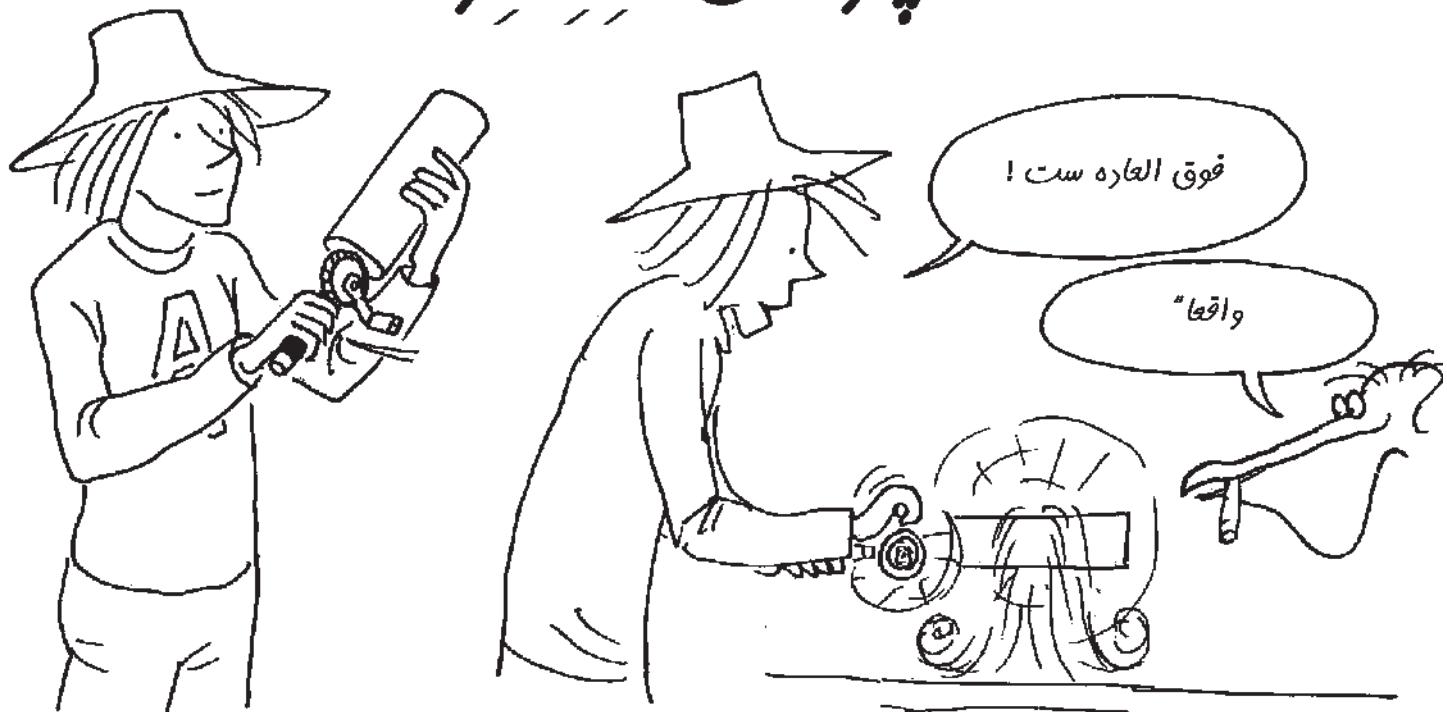
تمام اینها فقط به قاطر اصلیاً ک هوا بر روی
توب امکان پذیر است.
در یک چو سوپر سیال عاری از اصلیاً ک شما
دیگر نفوادهای توئست
توب هاتون رو بالا بفرستین.

پفرما، با بر عکس کردن چوت دوران، دود به سمت
پایین وزیده می شود و نیرو بر عکس می گردد.
این باعث عمل فیرش می شود.

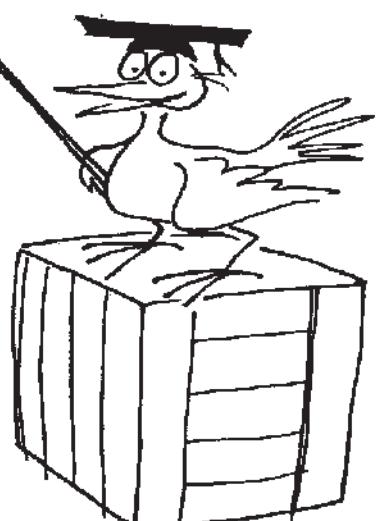
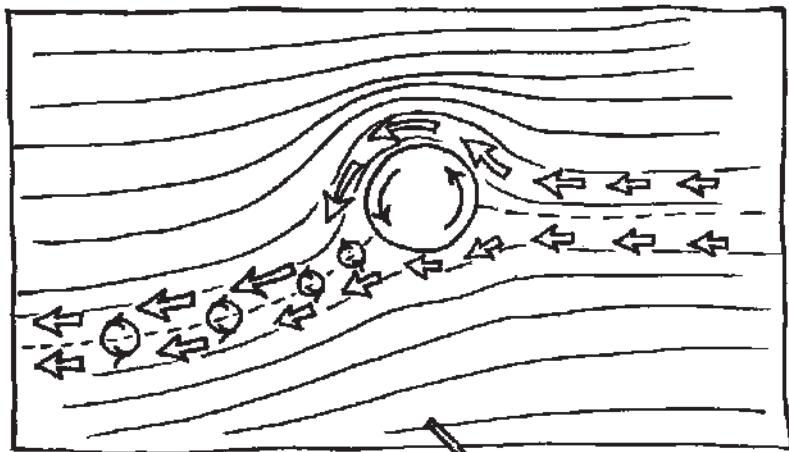
چیزی که با یک گره کار می کند،
همانه با یک سیلندر در گردش
کار کنه؟

نایله!

پر فان فلیتیر

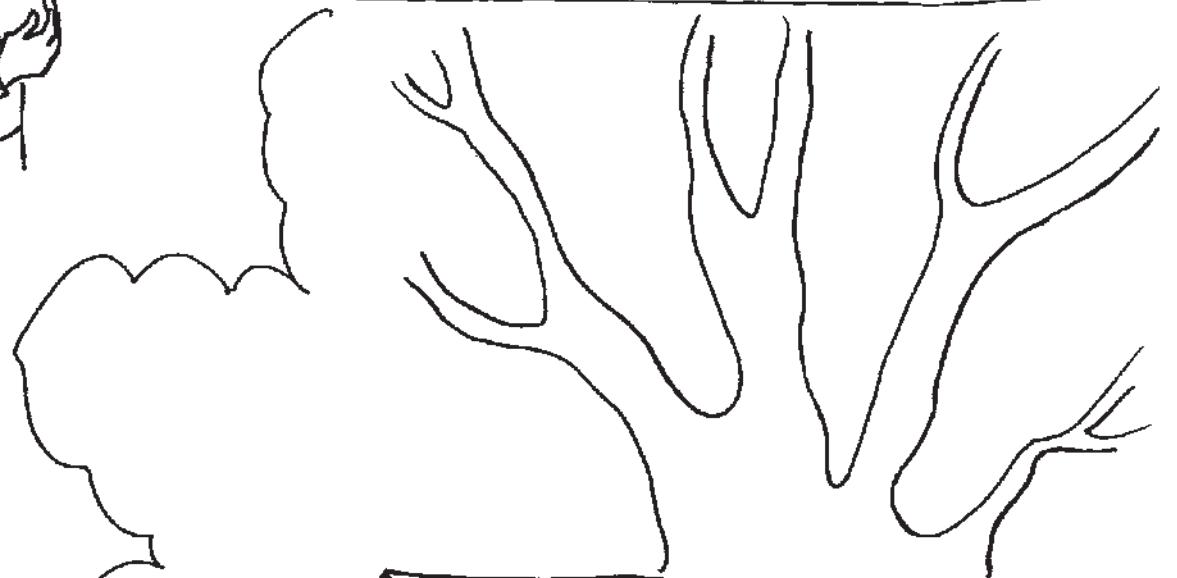

همکاران و دوستان عزیز، با هم
اتفاقی رو که در دنباله‌ی بقار روى
می‌دهد، بررسی می‌کنیم.
دوران سیلندر سرعت‌های متفاوتی
را بین هریان بالایی
و هریان زیرین تولید می‌کند.
در قسمت پایین این سیلندر، وقتی
که دو لایه‌ی هوا به هم می‌رسند،
به یکدیگر ساییده می‌شوند.
این ساییدگی دو اثر دارد:
الف) ایجاد گردبادهای کوچک
ب) هدف تدریجی اختلاف بین سرعت‌ها.
یک اختلاف فشار بین قسمت بالایی قشر و قسمت پایینی،
وجود دارد که مربوط به اختلاف بین سرعت‌های (برنولی) است.
این امر انتقامی، شته‌ی هوا در قسمت پایین را توضیح می‌دهد.

با چابها کردن یک سیلندر در گردش تو هوا، عمل بالا رفتن نهیم میشه.
این یک قدری رو به ذهن میاره: من باید بتونم یک ماشین پرنده بسازم.

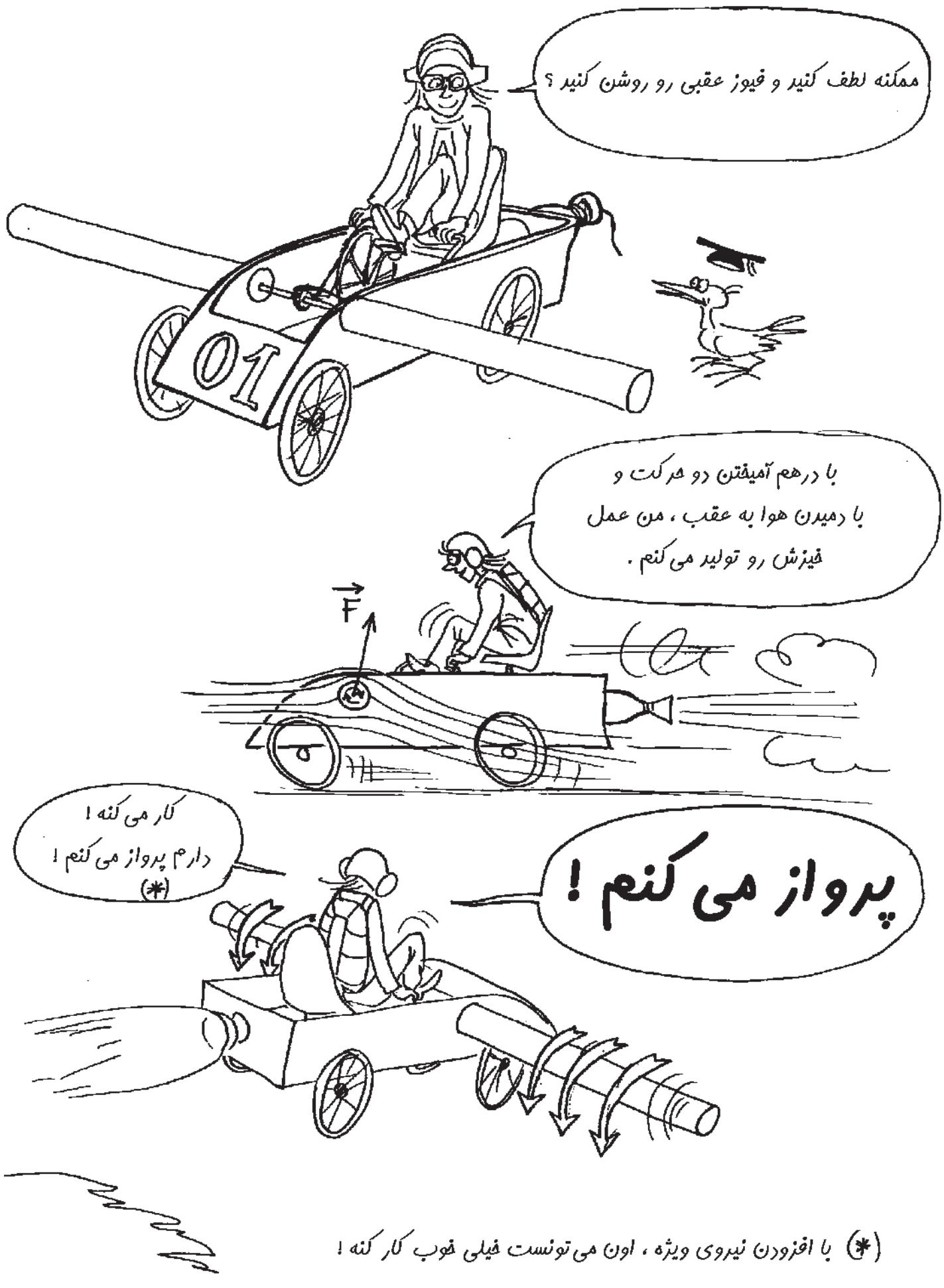
اون داره چی میسازه؟

من پیش رانش
و توسط عالیه العمل
به کار میبرم.

ظاهرش که پیغیره سست!

آه، این از دست این
ماجرایوهای علمی!

اتفاقی که تو یک فنیان قهوه می‌افته،
فنده دراره.

می‌بینی، وقتی قاشق رو فیلی
آروم بابها می‌کنم، فقط یک
 مقاومت انداز که در اثر اضطرار
 هست رو احساس می‌کنم.

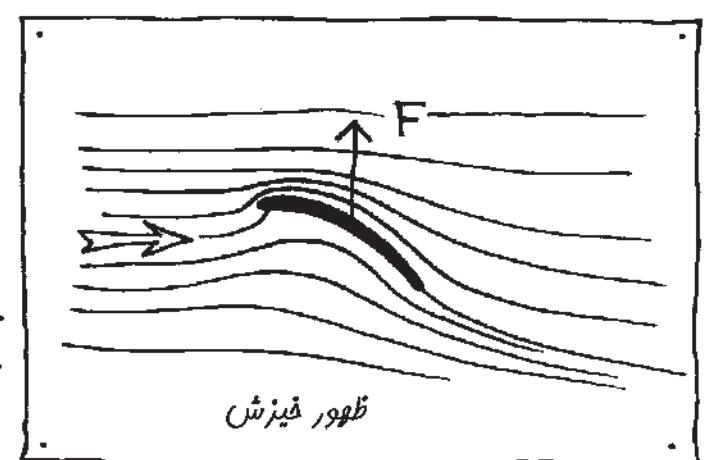
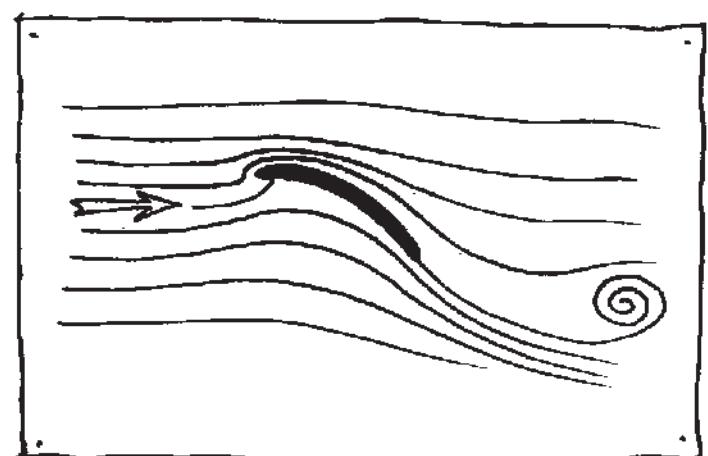
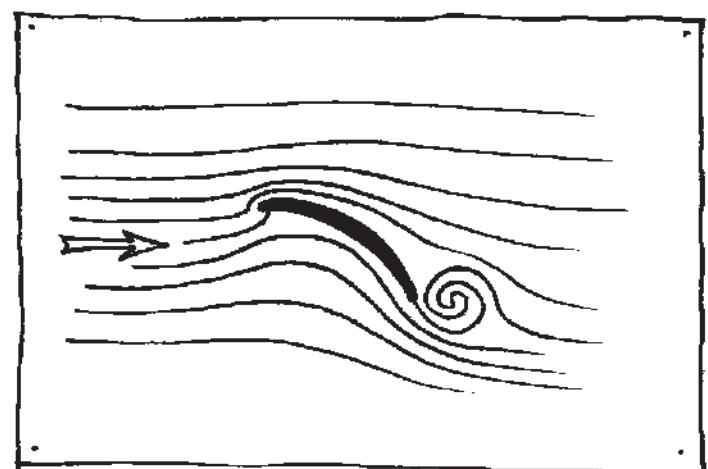
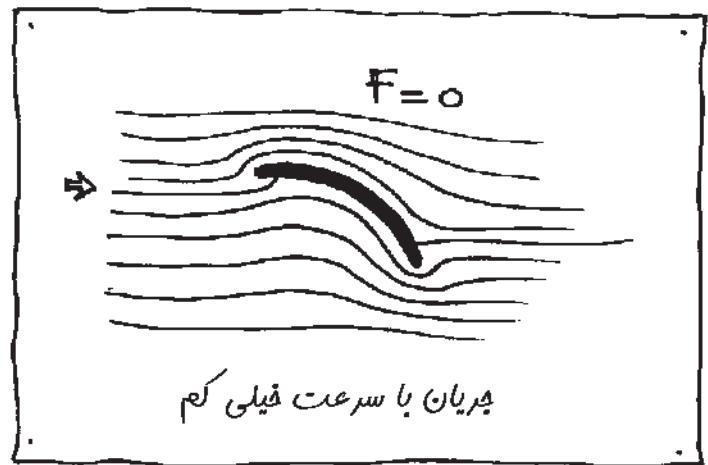
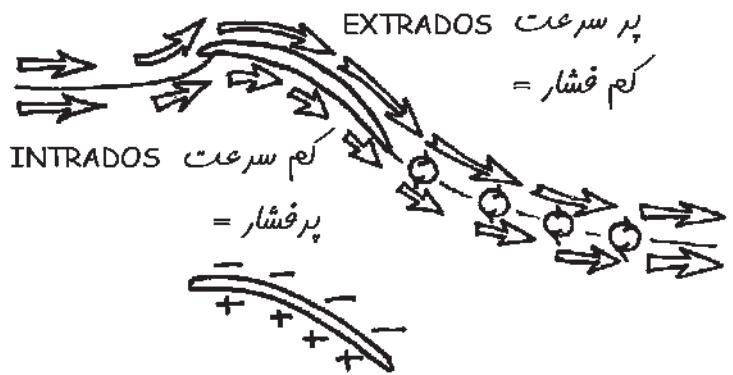

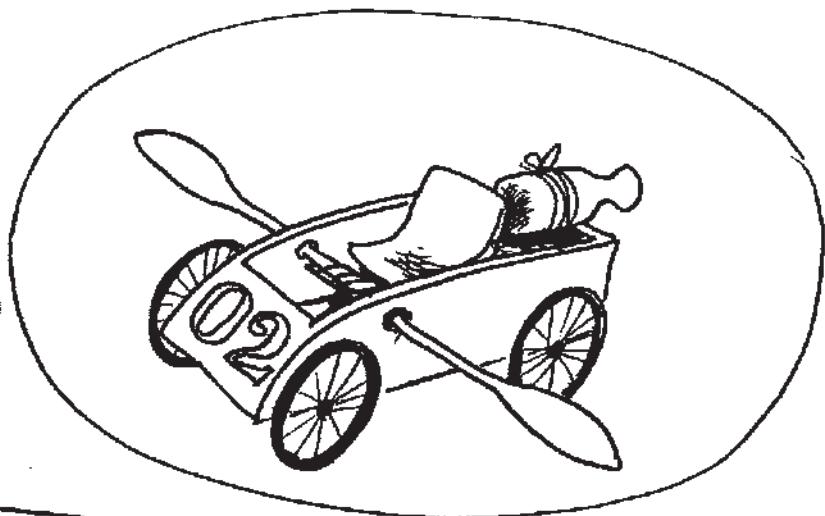
در حالی که وقتی سریع قاشق رو
 بابها می‌کنم،
 یک گرداب ظاهر میشه.

تو در تفاویر مقابل می بینی که پاونه
چریان در اطراف قاشق تغییر می کند
وقتی که ضعیف ترین سرعت رو
کنار می ذاریم. یک گرداب ظاهر می شد
و یک سیستم پر سرعت در EXTRADOS (بالا)
و یک سیستم کم سرعت در INTRADOS (پائین)
برقرار می شد.

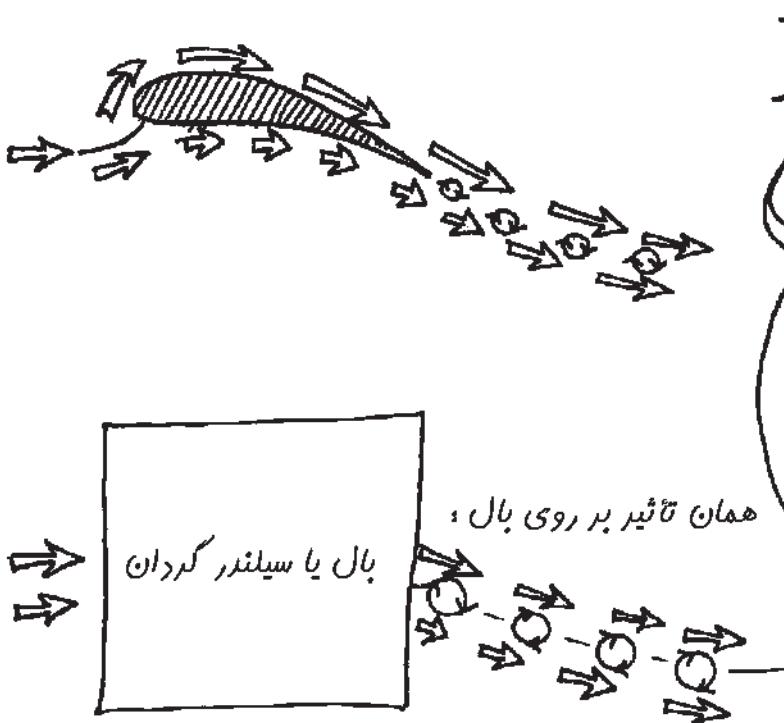

فوق العادة سرت ، من فواهم توئست با قاشقها
پرواز کنم !

بال ، یک قاشق اصلاح شده
است .

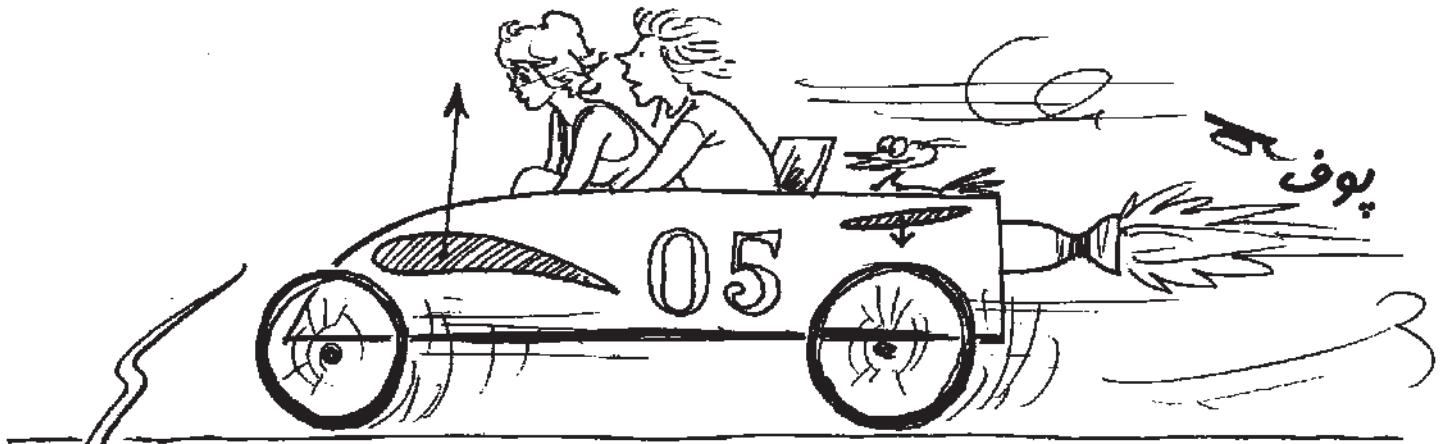
قبول ، ولی دوران چی میشه ؟

در قسمت زیر بال هم همان سیستم میکند و گرداب که در پشت سیلندر می‌چرخد، وجود دارد. بدین ترتیب می‌توان بال را همپون یک پره ثابت نظر گرفت.

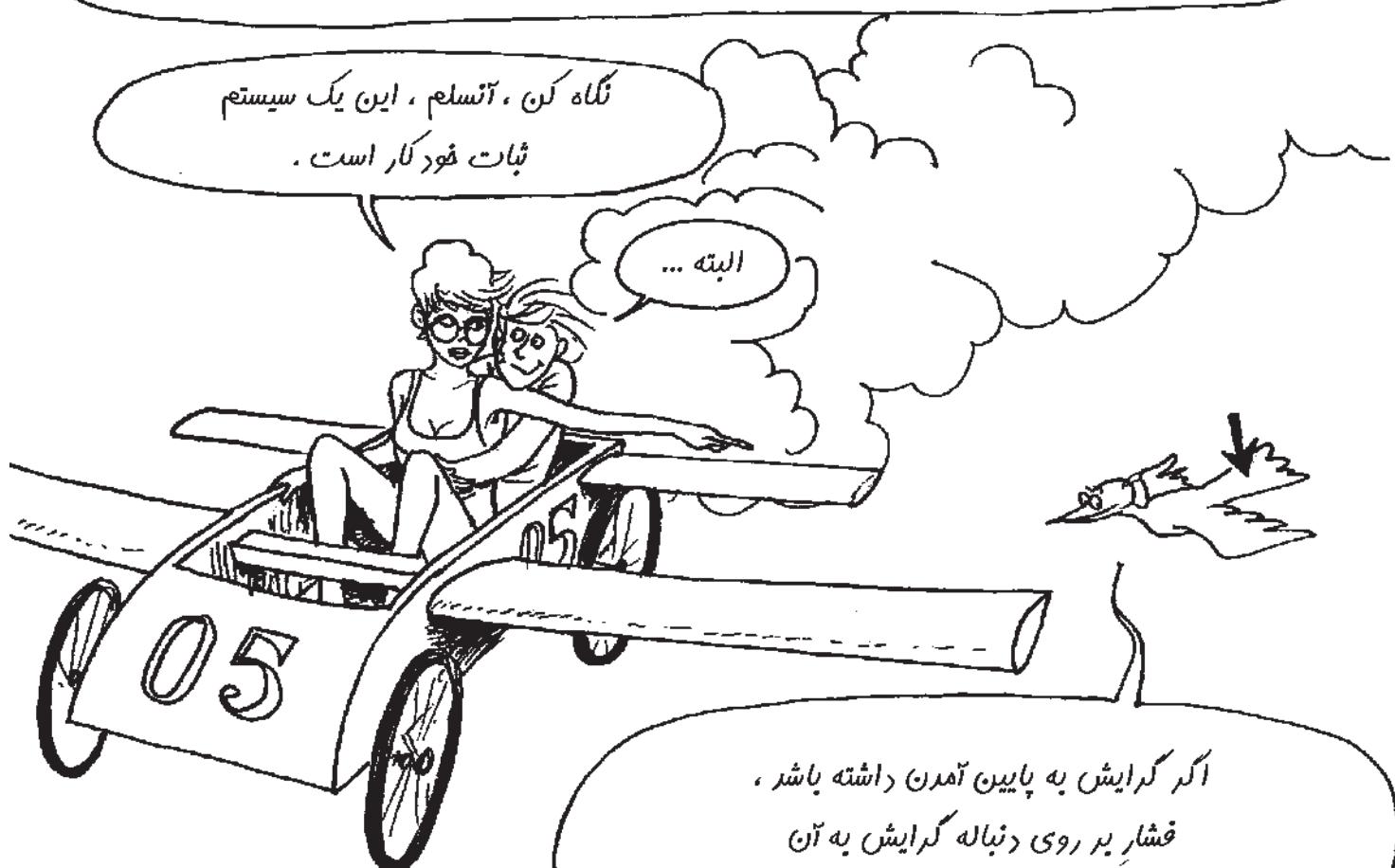
* دنباله: قسمتی در عقب هواییما برای تثیت بیات هواییما.

دبناه یک بال کوچک است متمایل به جهتی دیگر که یک فیزیک منفی تولید می کند و دم هوای پیما را پایین می آورد. این مانع از سقوط می شود.

نگاه کن، آنساعم، این یک سیستم ثبات خودکار است.

البته ...

اگر گرایش به پایین آمدن داشته باشد،

خشوار بر روی دنباله گرایش به آن

دارد که همه چیز را دوباره در جهت پرواز به بالا بیاره.

هیگام صعود نیز همینکو، است.

آنسام، تو به هر فرجای من
گوش نمیدی!

پرا، پرا گوش میدم ...

شافت انجیزه که احساس خود استواری کنی.

و این گونه بود که آنسالم پرواز کردن را یاد گرفت.

سرانجام اون فیلی ساده بود.

و علاقه‌ش به علم تنها با ارتقای افزایش یافت ...

پیان

